

رۆمان

Muhammad T Hamad

منتدی اقرأ النفاقي

باخچه نهینه که

ئینگیزی - کوردی

ئوسینی: فرانسس هودگست

وورگیرانی: بهرزان عوسمان

2008

رۇمان

باخچە نەيتىيەكە

the Secret Garden

ئىنگلىزى كوردى

نوسىنى: فرانسىس ھۇدگست

ودرگىرانى: بەرزان عوسمان

the Secret Garden 1

له‌بلاو کراوه‌کانی بلاوگه‌ی کامه‌ران

بی‌ناسی کتیب

ناوی کتیب: باخچه نه‌ینی‌ه‌که

بابه‌ت: روه 'ن' ئینگلیزی_ کوردی

نوسینی: فرانسس هودگست

وه‌رگیرانی: به‌رزان عوسمان

نوبه‌تی چاپ: چاپی یه‌که‌م 2008

شوینی چاپ: چاپه‌مه‌نی چوارچرا

تیراژ: 1000 دانه

ژماره‌ی سپاردن (654) سائی (2007)

باخچه نہیّیہ کہ

the Secret Garden

نینگیزی کہ وردی

پيشه‌ګی

فرانسیس هودګس بیرنیت له سالی 1849 له مانچسته‌ری نینگلته‌را له دایک بووه.

که‌ته‌مه‌نی چوار سال بوو باوکی مرد . له سالی 1865 که فرانسیس شانزه سال بوو خیزانی هوجس کوچیان کرد بونه‌مریکا . خیزانه‌که هه‌ژار بوون . بویه فرانسیس چیروکی بو پوزنامه و گوڅاره‌کان نووسی . له سالی 1873 شووی به دکتورسوان بیریت کرد .

فرانسیس هوجس بیرنیت زیاتر له چل کتیبی نووسی . به‌ناوبانگ ترین کتیبی نږسی (باخچه نه‌نیه که) له سالی 1911 . نزیکي سه‌دهیه‌ک دواتر منالان له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌یان خووننده‌وه و چیریان له‌م چیروکی کورپو کچیکي دلته‌نگ و باخچه نه‌نیه‌یه نه‌فسوناویه‌که وەرگرت .
فرانسیس هوجس بیرنیت له سالی 1924 کوچی دوايي کرد .

Frances Hodgson Burnett was born in 1849 in Manchester, England. Her father died when she was four. In 1865, when Frances was sixteen, the Hodgson family moved to America. The family was poor, so Frances wrote stories for newspapers and magazines. In 1873 she married Dr Swan Burnett. She wrote one very famous book, *Little Lord Fauntleroy*, in 1886.

Frances Hodgson Burnett wrote more than forty books. She wrote her most famous book, *The Secret Garden*, in 1911. Nearly 100 years later, children everywhere read and enjoy this story of an unhappy boy and girl and a magical 'secret' garden. Frances Hodgson Burnett died in 1924.

1 (هه موویان له کوښن ؟)

ماری لینوکس پوخسارنکی زه عیضی بچکولانه ی هه بوو ، هه میشه مرو مۆج دیار بوو کهس خوشی نه دموویست و زور جار نه خوش بوو . دایک و باوکی نینگلیز بوون ، به لام له هندستان ده ژیان لینوکسی باوکی له وی کار ی ده کرد ، خاتوو لیوکسی ژنی خانمیکی گه لی جوان بوو . هاوورپی ی زوری هه بوو ، به لام حه زی له منال نه ده کرد . کاتیک که ماری له دایک بوو بایه خی پی نه دیدا . ساواکه ی دا به خزمه تکارنکی هندی پی ی ووت :

__ نه مناله بگ : هه وی چاوم پیی بکه وویت یان گویم له ده نگی بیت . ساوا بچکوله که بوو به کچیکی ناشرینی زه عیض هه رگاتی نارم زوی شتیکی بکر دایه خزمه تکاره کان بویان نامه ده کرد و هه رگیز نه یان دمووت (نه خیر) چونکه نه یان دموویست بگری و دایکی گوپی ی لی بیت . تووره ده بوو پی ی . له ته مه نی شهش سالی دا کچیکی پوخ سوک و جوانکیله نه بوو . بویه هیچ کهس نه وی خوش نه دموویست کهسی خوش نه دموویست

له به یانی یه کی هه رما که ته مه نی ماری نو سال بوو ، به یانیه کیان زور گه رما بوو خزمه تکارنکی تازه له خه وو به ناگای هینا . ماری هاواری کرد :

__ نه ی خزمه تکاره که ی خوم له کوی یه ؟

ژنه که وادیار بوو ترس لینی نیشتبوو . پی ی گووت : - ناتوانیت بیت بولات .

ژووره که ی مار : بیهیشت . زور سهیر بوو نه و به یانیه کهس نه هاته لای نه یده زانی بوچی ! به لام نه وانه ی مانه که گه لیک نه خوش بوون . نه و پوژه خزمه تکاره که ی کوچی دواپی کرد . بو پوژی دواپی سی خزمه تکاری دی مردن . ماری له ژووره که یدا مایه وه هه موویان له بیر یان کرد بوو . هه ندی جار ده گریا و هه ندی جار یش ده نووست . چوو بو ژووری نان خواردنه که و هه ندیک خواردمه نی خوارد . دواتر چاوی به که میک خواردنه وه که وت و خواردی یه وه . خه وی لیکه وت بویه دووباره بروی کرده ژووره که ی خوی و بوماوه یه کی زور نووست . کاتیک که له خه ویه ناگهات خانوه که کش و مات بوو . بیر ی کردوه .

__ بوچی کهس نایه ت چاوی پیم بکه وی ؟

Chapter 1 'Where is Everybody?'

Mary Lennox had a thin little face and always looked cross. Nobody liked her and she was often ill. Mary's parents were English, but they lived in India. Mr Lennox worked there. Mrs Lennox was very beautiful and had many friends. But she did not like children. So when she had a baby, Mary, she was not interested in her. Mr Lennox had a lot of work and was not at home very often. Mrs Lennox gave the baby to an Indian servant.

'You take the child,' she said to the servant. 'I don't want to see it or hear it.'

The thin, ugly baby grew into a thin, ugly little girl. When the little girl wanted something, the servants gave it to her. They never said 'no' because they didn't want her to cry. When she cried, Mrs Lennox was angry.

So, at the age of six, Mary was not a nice child. Nobody loved Mary and Mary loved nobody.

One hot morning, when Mary was nine years old, a new servant woke her. 'Where's *my* servant?' Mary shouted.

The woman looked afraid. 'She can't come,' she said.

She left the room, and nobody came into Mary's room all morning. It was very strange.

Mary did not know it, but people in the house were very ill. That day, her servant died, and three more servants died the next day. Mary stayed in her room and everybody forgot about her. Sometimes she cried, and sometimes she slept. She went into the dining-room and ate some food. Then she found some wine and drank it. It made her sleepy.

She went to her room again and slept for a long time. When she woke, the house was very quiet. 'Why doesn't anybody come and see me?' thought Mary.

بەلام كەس نەھات بۇلاي . پاشان لەدمرموھ گونى لە دەنگە دەنگ بوو پياونك گووتى :
_ زۆر مايەى نىگەرانى يە ، نەو خانە جوانە (نەومنالەش)
پياونك و ژنيك ھاتتە ژوورەكەى ماری يەوھ . لەنزىكى پەنچەرەكەوھ بوو دلتهنگ و ناشرين
دياربوو .

پياوھكە گووتى

_ منائيك ليڤرە يە (كى يە ؟

كچە بچكۆلەكە بەتوورەيى ووتى :

_ من ماری لينوكسم . نوستبووم . ھەستام لەخەو . ئەوانى تر لە كوئى ؟ خزمەتكارەكەم
لەكۆى يە ؟

پياوھكە دلتهنگى كچەكەى بىنى ووتى :

_ كچە بچكۆلەكە دووربۆژ لەمەوبەر دايك و باوكت مردن و خزمەتكارەكان ئيڤرە يان
بە جيھيشت .

ماری لە دلى خۇيدا گووتى :

_ ھەموويان لەياديان كردم . ھەموويان

2 (ماری دەچيت بۇ ئينگلتهرا)

بۇماوھەكى كوورت لەگەن ھاوېرپىكانى دايك و باوكى مايەوھ . كراوفۆرد و ژنەكەيى و

منالەكانى ماريان خوش نەوويست . كۆرەگەورەكەيان بەماری ووت :

_ تۆ دەچيت بۇ ئينگلتهرا . دايك و باوكم پىنان ووتم كە تۆ لەگەن مامتدا دەژيت . لە

خانوويەكدا دەژى لە دەشتىكدا . پياونكى پشت كۆمە .

ماری ھەستى يە دلتهنگى كرد كە گونى ي لەم قسانە بوو . ئەو ئىوارە يە ژنەكەى بەرپىز

كراوفۆرد پىنى ووت :

_ نازىزم تۆ دەچى . بۇ ئينگلتهرا . لەگەن مامت دەژيت بەرپىز (ئارچىبالد كراڤيٽ) لە يۆرك

شير .

ماری ئىنى پرسى :

_ يۆرك شير لەكونيە ؟

_ لە باكوورى ۆۆژھەلاتى ئينگلتهرا .

چووھ تەنيشت ماری يەوھ و دەستى خستە سەر شانى ، بەلام ماری خۇنى ئىنى دوورخستەوھ .

_ چەند شتيكى پيسە .

ماری لەگەن خيزانينكى ئينگليز چوو بۇ ننگلتهرا لە نەندن يەكيك لە خزمەتكارەكانى بەرپىز

كراڤيٽ چاوى پىنى كەوت . ناوى خاتوو (ميدلوك) بوو . ژنيكى قەئەو سوورە بوو .

But nobody came. Then she heard voices outside. 'It's very sad,' a man said. 'That pretty woman! And the child too!

A man and a woman came into Mary's room. She was near the window and she looked sad and ugly.

'There's a child here! Who is she?' cried the man.

'I'm Mary Lennox,' the little girl said angrily. 'I was asleep and I woke up. Where is everybody? Where's my servant?'

The man looked at her sadly. 'Little girl,' he said, 'your parents died two days ago. And the servants ran away.'

'Everybody forgot me,' thought Mary. 'Everybody.'

Chapter 2 Mary Goes to England

For a short time, Mary stayed with friends of her parents, Mr and Mrs Crawford. Their children did not like her.

'You're going to go to England,' the oldest boy said to Mary. 'My parents told me. You're going to live with your uncle. He lives in a house in the country. He's a hunchback.'

Mary felt afraid when she heard this. That evening, Mrs Crawford talked to her. 'You're going to go to England, my dear,' she said. 'You're going to live with your uncle, Mr Archibald Craven, in Yorkshire.'

'Where's Yorkshire?' asked Mary.

'In the north-east of England,' answered Mrs Crawford.

She went to Mary and put her arms round her. But the child pulled away from her. 'She's an ugly little thing,' Mrs Crawford thought.

Mary went to England with an English family. In London, one of Mr Craven's servants met her. The servant's name was Mrs Medlock. She was a fat woman with a red face and small

'It's 600 years old and it's in the middle of the country.'

به ناو شارو چكه يه كي بچووكدا بهرمو دهشته كه پوشتن . شهو بوو ماري نه يتواني شت زور
بييني . خاتوو ميدلوك پي ي ووت :

__ نيسټا به زه لكاو يكددا ده پهرينه وه . ماري لي ي پرسى : __ زه لكاو چي يه ؟

__ پاش خوله كيكي تر ده گه ينه سهرى . نهو كات ده ييني .

نه سپه كان به سهر زه لكاو مكددا پهرينه وه . داروو دره ختي لي نه بوو . زور تاريك بوو

ميدلوك ووتى : __ هيچ شتيك له زه لكاو مكددا نارووت . ته نها گياو گول نه بيت .

پاشان چهن د كاتيني تر له به ردمي خانوويه كي گه وردها وه ستان . چوونه ژورموه بو ناو

ژوريني گه ورمو تاريك چهن د وينه يه ك به ديواره كاندا هه لاسرابوو . ماري له

پالتوكه يدا زور بچووك ديار بوو . پياويكي پيري زه عيف هاته ژورموه قسه ي بو كردن

خزمه تكاري به رير حراقيت ووتى :

__ به رير كرافيت نايه ووت چاوي پي بكه ووت . برياره به ياني بچيت بو له ندمن .

خاتوو ميدلوك ووتى :

__ زور چاكه به رير بيتهر . . . . ورمه له گه لندا ماري .

ماري برد بو ژوروي نوو ستنه كه ي خوي . له ژورومكيدا ناگري تيا بوو ، هه روه ها ناني

نيواره ش له سهر : . كه ناماده كرابوو . خاتوو ميدلوك پي ي ووت :

__ هه رمو . . . نهم ژورمو نه وه ي ديكه ش هي تويه . پنيويسته لي ره دا بمينيته وه . له بيرت

نه چيت . پاشان به جيپنيشت . كچه بچكوله كه دانيشت ده ستي كرد به نان خواردن .

هه ستي به دتته نكي كرد و زور نيگه ران بوو .

3 (ماسا)

كاتنيك كه به ياي : . اري له خه وه سټا . خزمه تكاريك له ژورومكيدا بوو . مناله كه

هه سټا له په نه پ . مكه وه سهر ي دمرموه ي كرد . زور سهر بوو . داري لي نه بوو ته نها

گيايه كي شين و سوور نه بي له خزمه تكاره كه ي پرسى :

__ نه وه چي يه ؟ كچه كه ش وه لامي دايه وه ؟

__ نه وه زه لكاو كه يه . هه زت نيه تي ؟ ماري ووتى :

__ نه خير ، رقم لي يه تي ؟ كچه خزمه تكاره كه وه لامي دايه وه :

__ نه وه له بهر نه وه يه كه نازانيت چي يه . من هه زم لي يه تي له به هارو هاويندا به

هه موولا يه كدا گول سهر دمر ده كه ن زور جوانه . ماري لي پرسى :

__ ناوت چي يه ؟

'We're going to drive across the moor,' said Mrs Medlock.

'What's a "moor"?' asked Mary.

'We'll be on the moor in a minute, and then you'll see.'

The horses started to climb higher. Now there were no trees and it was very dark. 'Nothing grows on the moor, only grass and flowers,' said Mrs Medlock.

After some time, they stopped in front of a very large house. They went inside into a big, dark room with pictures of people on the walls. Mary looked very small in her black coat. A thin, old man came and spoke to them. He was Mr Craven's servant.

'Mr Craven doesn't want to see her,' he said. 'He's going to London in the morning.'

'All right, Mr Pitcher,' Mrs Medlock said. 'Come with me, child.'

She took Mary to her bedroom. There was a fire in the room and dinner on the table.

'Here you are,' Mrs Medlock said. 'This room and the next room are yours. You have to stay in them. Don't forget that!'

Then she left. The little girl sat down and ate. She felt unhappy and very afraid.

Chapter 3 Martha

When Mary woke the next morning, there was a servant in the room. The child sat up and looked out of the window. It was very strange. There were no trees, only red-blue grass.

'What's that?' she asked the servant.

'That's the moor,' answered the girl. 'Do you like it?'

'No,' said Mary. 'I hate it.'

'That's because you don't know it,' the servant girl answered. 'I love it. In the spring and summer there are flowers everywhere. It's very beautiful.'

'What's your name?' asked Mary.

کچه که ووتی :

__ مارسا ساومری . ماری پی ووت :

__ زور زور سهیریت .

مارسا زور جیاواز بوو له خزمه تکاره کانی هندستان . خزمه تکاره هندیه کان زور قسه بیان نه دمرکرد . مارسا پنده که نی . دم و چاوی خرپوو . دلسوز دیاربوو .

ماری لی پیرسی : __ تو ده بیت به خزمه تکاری من ؟

__ هه ندیک جار یارمه تیت نه دم .

__ کی جله کانم بو له بهر ده کات ؟ مارسا چاوی زوق بوو لی ی پرسی :

__ ناتوانیت جله کانت له بهر بکهیت ؟

__ نه خیر . خزمه سر . هندیه کهم هه میشه جله کانی بو له بهر دمرکردم

__ پیوسته فیروبیت . ماری دست به جی ههستی به توورپیی و دلتنگی کرد . دهستی کرد به گریان .

__ مه گری . تکت لی نه کهم مه گری . دهنگی زور نهرم بوو . ماری له گریان کهوت . مارسا

ووتی : جله کانت بو نه هینم و یارمه تیت نه دم بو له بهر کردنیان .

چوو له دولابه ، هه ندیک جلی دمرهینا . جلیکی سپی و پالتویه کی سپی بوو .

__ له مانه هی من نین . هی من رمشن

__ بهرینز کرافیت نایه ویت تو جلی رهش له بهر بکهیت .

یارمه تی دا بو له بهر کردنی جله کانی ، منانه که دست و قاچی له جله که دا دمرهیناو

وستا . مارسا لی پوسی :

__ ناتوانیت پنا انت له پی بکهیت ؟

__ نه خیر خزمه . ره کهم بوی له پی دمرکردم . مارسا پی که نیو دهستی کرد به باسکردنی

خیزانه که ی : __ نیمه دوانزه سر خیزانین : باوگم پارهی زوری دست ناکه ویت . هه ندی

جار خواردنی زورمان له ماله و نی یه ، به لام منانه کان جه به یاری کردن دکه ن له

زولکاو مکه دا . دایکم ده لیت که نه وان گیا که ده خون ۱ دیکونی برام تهمه نی دوانزه ساله .

نه سپینکی بچوو کی دوزیه ته وه .

__ له کو دوزیه ته وه . مارسا وه لامی دایه وه :

__ له زولکاو مکه دا دوزیه وه که به چکه بوو . نیستا هاورین . بو هه موو شوینینک دوی

ده که ویت ، دیکون کورینکی دلسوز و گیانداره کان خوشیان ده ویت . ماری بیرى کردموه .

'Martha Sowerby,' said the girl.

'You're a strange servant,' Mary said. Martha was very different from the servants in India. Indian servants did not speak much.

Martha laughed. She had a round face and she looked kind.

'Are you going to be my servant?' Mary asked.

'I'll help you sometimes,' said Martha.

'Who's going to dress me?' asked Mary.

Martha opened her eyes very wide. 'Can't you put your clothes on?' she asked.

'No,' said Mary crossly. 'My Indian servant always dressed me.'

'You'll have to learn,' said Martha.

Mary suddenly felt very angry and unhappy. She started to cry.

'Don't cry!' Martha said. 'Please don't cry.' Her voice was kind and Mary stopped crying.

'I'll bring you your clothes and help you with them,' Martha said. She went to a cupboard and took some clothes out. There was a white dress and a white coat.

'These aren't mine,' Mary said. 'Mine are all black.'

'Mr Craven doesn't want you to wear black clothes,' said Martha. She helped Mary with her clothes. The child put out her hands and feet and did not move.

'Can't you put on your shoes?' asked Martha.

'No, my servant did that,' said Mary.

Martha laughed and began to talk about her family. 'There are twelve of us,' she said. 'And my father doesn't make much money. Sometimes there isn't much food in the house. But the children love playing on the moor. My mother says that they eat the grass! My brother Dickon, he's twelve years old, and he's got a young horse!'

'Where did he get it?' Mary asked.

'He found it on the moor when it was a baby,' answered Martha. 'They're friends now. It follows him everywhere. Dickon's a kind boy and animals like him.'

_ من هه مېشه ناژدنيك دمويست .
 هه ستي به نارامي دمكرد سه باروت به ديكون . نه مه زور سه : يو ، ماري هه رگيز له گه له
 خه لكی تردا وانه بوو . مارسا پني ووت : ودره ناني به يانيت بخو .
 خواردنيكي گه وودي به ياني له سه ر ميزه كه بو ، ژور وركه له ديدينا . به لام هه رگيز
 ماري زوري نه ده خواردو نيستا نايه ونيت خواردن بخوات ووتې :
 _ نامه وونيت هيچ خواردنيك بخوم .
 _ به لام زور باشه . خوشك و براكانم هه مېشه برسiane .
 _ من هه رگيز برسيم ني به .
 به لام چايه ك و توژنيك په نير و سه مووني خوارد . مارسا پني ووت :
 نيستا بچوره دمروه ياري بكه له باخچه كاندا . رهنكه پيوستت به خواردنه كه ت بيت كه
 هاتيتوه بو ماله وه .
 ماري چوو بولاي په نجه ركه وه و سه يري دمروه دي كرد . زستان بوو ، سه : ماو سونه بوو .
 ووتى
 _ سارديشه .
 _ به نيازيت پي ! يت له ژور ووه ؟
 ماري چاوي به ناو ژور وركه دا گيراو . هيچ شتيكي لي نه بوو بو منالان . ووتى :
 _ زور چاكه ، نه چمه دمروه ، به لام كي له گه نم ديت ؟
 _ كه س ، سه لامه ت دببيت . ديكون ده چيته دمروه ، بو زدلكاو كه و چه نكات ژميرنيك
 ياري ده كات كه س نا چيت له گه ليدا بالندم كان ده چن له سه ر دستي نن ده خون .
 نه مه ماري خوشه كرد .
 _ نه چمه دمروه سه يري بالندم كان دكه م . جيا و ز دبن له بالندم كان هندستان .
 مارسا بردي بو قاتي خواره و پني ووت :
 _ له و دمركايه وه بر و پاشان باخچه كان دببينيت ، به لام ناتواني ، بچيته نارويه كيك له
 باخچه كانه وه . به رنيو كرافيت ده سال له مه و بمر : ايخستوه و كه س ناتواني ت بچيته
 ناوي .
 _ بو چي نا ؟ مارسا وه لامى دايه وه :
 _ كاتيك كه خيزانه كه ي مرد ، دايخت . زور كتوپر مرد . نه وه باخچه ي نه و بوو .
 نه و يش كليله كه ي فريداوه . نو ! خاتوو ميدلوك بانگم ده كات . پنيسته بر و م !

'I always wanted an animal,' Mary thought. She began to feel interested in Dickon. This was very strange. Mary was never interested in other people.

'Come and have your breakfast,' said Martha. There was a big breakfast on the table in the next room. But Mary never ate much and she did not want to eat now.

'I don't want any food,' she said.

'But it's very good!' said Martha. 'My brothers and sisters are always hungry.'

'I'm never hungry,' said Mary. But she drank some tea and ate a little bread and butter.

'Now go outside and play in the garden,' said Martha. 'Perhaps you'll want your food when you come in.'

Mary went to the window and looked out. It was winter. Everything looked cold and grey. 'It's too cold,' she said.

'What are you going to do inside?' asked Martha.

Mary looked round the room. There was nothing there for children.

'All right, I'll go outside,' she said. 'But who'll come with me?'

'Nobody,' said Martha. 'You'll be all right. Dickon goes out on the moor and plays for hours. Nobody goes with him. The birds come and eat bread from his hand.'

This interested Mary. 'I'll go outside and look at the birds,' she thought. 'They'll be different from the birds in India.'

Martha took her downstairs. 'Go through that door and you'll find the gardens,' she said. 'But you can't go into one of the gardens. Mr Craven closed it ten years ago and nobody can go in there.'

'Why not?' asked Mary.

'He closed it when his wife died,' Martha answered. 'She died very suddenly. It was her garden. He threw away the key to the door. Oh! Mrs Medlock's calling me. I have to go!'

ماری چووہ دمروہ و بہرمو باخچہ کان بہرینکے وت . زور فراوان بوون چہند داروو پوہ کینکی
تیندا بوو . بہ لَام و مرزستان بوو گولی تیندا نہ بوو . شونہ کہ زور جوان نہ بوو . منالہ کہ
بیری نہ ووشہ کانی مارسا دمکردموہ :

__ بہرینز کرافیت ژنہ کہی خوش وویستووہ . کہ واتہ بوچی کلیلی باخچہ ی فریداوہ ،
بوچی خہ لک ناتوانیت بیچیتہ ناوی ؟ زور سہیرہ ، (نہوہ باخچہ یہ کی نہینی یہ) جہز
نہ کہم بیدوزمہوہ !

وہستاو سہیری چوار دموری خوی کرد . لای راست دیوارینکی بہرزی لی بوو . دمرگایہ کی
سہوزی پینووہ بوو . ماری پیندا چووہ ژوورموہ بو باخچہ یہ کی تر . نہم باخچہ یہ بہ دیوار
دمرموری گیرابوو . پیارینکی بیری لی بوو خاکہ نازینکی بہ دہستہوہ بوو . ماری لینی پرسی ؛
__ نہم شونہ کوی یہ ؟

__ نہمہ باخچہ ی چیشٹخانہ یہ ؟
__ باخہ وانہ کہ وک ہاورینی رفتاری نہ دمکرد نہ گہ لیا . ماری لینی پرسی ؛
__ باخچہ ی چیشٹخانہ چییہ ؟

__ باخچہ یہ کہ س " مو میوہی تیندایہ بو چیشٹخانہ .
__ نایا باخچہ ی چیشٹخانہ کان ہمیشہ بہ دمریاندا دیوار ہہ یہ ؟
__ بہ لی .

ماری چووہ ناو زیاتر نہ سی باخچہ ی چیشٹخانہوہ . جارینکی تر ہاتہ دمروہ بولای
باخچہ گہورمکہ و سہیری دمورو بہری کرد . لای چہ پیشہوہ دیوارینکی تری لی بوو .
__ باخچہ یہ کی - " خانہ یہ کی تر !

سہیری دمرگایہ سی کرد بہ لَام چہند روومکینکی دریز پیدادا ہاتبوونہ خوارموہ و نہیتوانی
کہ س ببینی . بیری کردموہ ؛

__ زور سہیرہ ! دارمکان بہ سہر دیوارمکانی تریشدایہ . کہ واتہ باخچہ یہ کی لی یہ ،
بہ لَام دمرگای پینوہ نیہ .

بانندہ یہ کہ نہ سہر دریزترین دار بوو دہستی کرد بہ خویندن . ماری وہستاو گوی ی بو
ہہ نخست . بانندہ یہ کی سوورو قاوہی جوان بوو . گورانی یہ کہ شی خوش بوو .
نہوہ بانگی من دمکات .

پاش کاتینکی کہم بانندمکہ فری . ماری بہ خہ یالیدا ہات .

Chapter 4 Ben Weatherstaff and the Robin

Mary went outside and started walking through the gardens. They were very big and there were many trees and plants. But it was winter and there were no flowers. The place did not look very pretty.

The child thought about Martha's words. 'Mr Craven loved his wife,' she thought. 'So why did he throw away the key to his wife's garden? Why can't people go in there? It's very strange. It's a *secret* garden. I'd like to find it!'

She stopped and looked round. On the right, there was a high wall. There was a green door in the wall, and Mary walked through it, into another garden. This garden had walls all round it. There was an old man with a spade in his hands.

'What is this place?' Mary asked him.

'It's a kitchen garden,' the gardener answered. He did not look very friendly.

'What's a kitchen garden?' asked Mary.

'A garden with fruit and vegetables for the kitchen,' he answered crossly.

'Do kitchen gardens always have walls round them?' asked Mary.

'Yes,' said the old man.

Mary walked through three more kitchen gardens. She came out into the big gardens again and looked round. There was another wall on the left. 'Another kitchen garden!' she thought, and she looked for a door. But long plants grew down the wall and she could not see one.

'That's strange!' she thought. 'There are trees on the other side of the wall. So there's a garden there, but no door into it.'

There was a bird in the tallest tree and he started to sing. Mary stopped and listened to him. He was a pretty little red and brown bird and his song was pretty too.

'He's calling to me,' Mary thought. After a short time, the bird

__ پىنم وايە بائىندەكە لە سەر دارىكى باخچە نەينىيە كە بوو ، رەنگە لەوى بژى و دىمبارەى باخچە كەش بزانىت .

گەرايەووە بۇ باخچەى چىشتخانەكەى يەكەم و پياوھ پىرەكەى دۆزيەووە ، ووتى :
__ باخچەى چىشتخانەى لى يە بەبى دەرگا . چەند دارىك لە سەر لايەكى دىوارەدا كە بوون و بائىندەكەى سوورو قاوويم بەدى كردتيايدا . لە سەر دارىك گۆرانى بۇ گۆتم .

پياوھ پىرەكە پى كەنى و لە ناكاو بائىندە سوورو قاوويەكە هە نەريە ناو باخچەكەووە و لە سەر زموى يە كە لە نەزىكى پياوھ پىرەكەووە نىشتەووە . پياوھكە پىكەنى و ووتى __ چۆنىت هاوڤى بچكۆلانەكەم .. بائىندەكە سەرى لار كردموه سەيرى دىكردن ، زۆر جوان بوو . ماری لى ي پرسى : __ ئەووە چى يە ؟

__ نازانىت ؟ ئەووە بوبوولە ، بولبووكان باشتريں هاوڤيں لە جيهان دا . دىزانىت كە ئىمە باسى ئەو دىكەين . سەيرى بكەن . پياوھ پىرەكە جارىكى تر پىكەنيەووە . ماری لى ي پرسى :

__ خىزانەكەى ئەكووى يە ؟

__ خىزانى نى يە

ماریش بە هەمنى ي : ووتى :

__ منيش خىزانم نى يە .

پياوھ پىرەكە بۇ ماوھى خولەكىك تى ي راماو لى ي پرسى :

__ تۆ ئەو كچە بچووكوى كە لە هەندستانەووە هاتوویت ؟

__ بەلى .

__ باسى تۆيان : دووم . ماری لى ي پرسى :

__ ناوت چى يە ؟

__ پىن وىزمرستاف . خىزانم نى يە . بائىندەكە تاكە هاوڤىمە . ماری ووتى .

__ مەن هيج هاوڤىرەكەم نى يە . خەلك منيان خوش ناوى ، منيش ئەوانم خوش ناوى .

__ مەن و تۆ لە يەك دەچين . ئىمە زۆر جوان نين . ماری بىرى كردموه :

__ مەن بە راستى وەك ئەم پياوھ پىرە بى هاوڤىم ؟

ئەو خەيانەى پى خوش نەبوو . بولبوولەكە فرى يە سەر دارىك و دەستى كرى يە گۆرانى

و تن . ماری لى ي پرسى :

__ بۆچى وادەكات ؟

fly away. 'I think the bird was on a tree in the secret garden,' she thought. 'Perhaps he lives there and knows all about it.'

She walked back into the first kitchen garden and found the old man.

'There's one kitchen garden with no door into it,' Mary said. 'There are trees on the other side of the wall and I saw a little red and brown bird in a tree there. He sang to me.'

The old man laughed and looked friendlier. Suddenly, the little red and brown bird flew into the garden. He came and stood on the ground near the old man.

'Hello, my little friend,' laughed the man. The bird put his head on one side and looked at them. He was very pretty.

'What is he?' Mary asked.

'Don't you know? He's a robin. Robins are the friendliest birds in the world. He knows that we're talking about him. Look at him.' The old man laughed again.

'Where's his family?' Mary asked.

'He hasn't got a family,' the man answered.

'I haven't got a family,' Mary said quietly.

The old gardener looked at her for a minute. 'Are you the little girl from India?' he asked.

'Yes,' Mary answered.

'They told me about you,' he said.

'What's your name?' asked Mary.

'Ben Weatherstaff,' the old man answered. 'I haven't got a family. The robin's my only friend.'

'I haven't got any friends,' said Mary. 'People don't like me and I don't like them.'

'We're the same, you and I,' said Ben Weatherstaff. 'We aren't very nice.'

'Am I really as unfriendly as this old man?' thought Mary. She didn't like the idea. The robin flew to a tree and began to sing. 'Why's he doing that?' Mary asked.

__ دهبه وونت ببیت به هاوړیت.

ماری چووه تهنیشت دارمکه وه و سهری هه نېری و لی پرسی؛

__ تو به راستی دته وونت ببیت به هاوړی ی من.

پین هاوړی بوکرد؛

__ زور به نهرمدی نه ووت گووت ۱ رمنگه تومنالینک بیت نهک ژتیکی پیری نابووت .

دیکونیش بو باندمکان دموونت .

__ تو دیکون دمناسیت ؟

__ هه موو که سینک دیناسی . نهو بو هه موو شونینک دهچیت .

ماری وویستی پرساری زیاتر بکات دمرباری دیکون ، به لام له ناکاو بولبوله که

هه نېری له سهر دارمکه بو سهر دیواره که . ماری هاوړی کرد

__ نوو . هه لده نېری بوناو باخچه بیندیرگاکه ۱

__ له وی دمزی له سهر دارگون له باخیک .

__ داری گولنه باخ ۱ نایا داری گولنه باخی تیندایه ؟

پین ومزیر ستاف پرووی لی کرد و پی ی ووت :

__ نهوه دمسال له ر به ربوو .

__ حزد دهم چاوم پینان بکه وونت. دمرگاکه له کوئی یه ؟ نه زانم دمرگایه کی لی یه .

بین ویزه ستاف تووړه بوو :

__ دمسال له مبه ر دمرگای هه بوو ، به لام نیستا لی ی نیه . دهی نیستا برؤ . پینوویسته

کاره کهم بکه م .

پین پوشت لی ی که وته وه .

__ 5 _ (که سینک دمرگی)

بوماوه یه که مین هه فته کان له ماله نوی که ی ماری هه موو پوژمکان له یکدی دهچوون .

هه موو به یانیه که مارسا ناگری بو دمردموه و نانی به یانی بو دمهینا . منانه که که له

خانوه که دا مایه وه بی زار بوو . بو یه چوومدمرموه و پوژانه له باخچه کاندایاری دمکرد .

نهیدمزان ، به لام نه م به شترین شت بوو بو نهو . به هیز تر ده بوو به یانیه کیان ههستی

به برسپه تی کرد و هه موونانه که ی که ی خوارد . به مارسای ووت :

__ نانی به یانی نه مړو خوشه .

__ برسپته ، له بهر نه وه ی له دمرموه یاری دمکه یت .

'He wants to be your friend,' the old man answered.
Mary walked to the tree and looked up.
'Do you really want to be my friend?' she asked the robin.
'You said that very nicely!' cried Ben Weatherstaff. 'Perhaps you *are* a child and not a cross old woman. Dickon talks to the birds too.'
'Do you know Dickon?' Mary asked.
'Everybody knows him. Dickon goes everywhere.'
Mary wanted to ask more questions about Dickon. But suddenly the robin flew out of the tree and over the wall.
'Oh!' Mary cried. 'He's flying into the garden with no door!'
'He lives there,' said Ben. 'In a rose-tree.'
'Rose-trees!' said Mary. 'Are there rose-trees there?'
Ben Weatherstaff turned away from her. 'That was ten years ago,' he said.
'I'd like to see them,' said Mary. 'Where's the door? I know that there *is* a door.'
Ben Weatherstaff looked angry. 'There was a door ten years ago, but there isn't one now,' he said. 'Now go away. I have to work.' And he walked away.

Chapter 5   Somebody is Crying

For the first weeks in Mary's new home, every day was the same. Each morning, Martha made the fire and brought Mary her breakfast. The child got bored when she stayed in the house. So she went outside and played in the gardens every day. She did not know it, but this was the best thing for her. She began to look stronger.

One morning she felt hungry and ate all her breakfast.
'Breakfast is nice today,' she said to Martha.
'You're hungry because you play outside,' said Martha.

_ له باخچه کاندایاری ناکه م . ته نه دارو ورومکی لی یه . ناتوانم یاریان له گه لدا بکه م
 _ نه توانیت سهیریان بکه مین . خوشک و براکانم سهیریان دهکهن .
 مازی سهیری دارو ورومک و ههروهه بائندهکانی کرد . هه میسه دهچوو بولای دیواری
 باخچه نهینهیه که ورومکه کان به سهر هه موو دیواری باخچه که دا بوا بوون .
 ماری پینیا دڼ خوش بوو . روژیکیان جارنکی تر چاوی به بولبونه که که وته وه . له سهر
 له تکه دیوارکه بوو .
 _ نوو ، نه وه تویت _ نه وه تویت ؟ بولبونه که دهستی کرد به گورانی گووتن .
 _ نه وه بوون دمدوی ، نه لیت ؛
 _ به یانیت باش ! هه موو شتیک جوان نی یه ؟ ماری هاواری بوکرد ؛
 _ خوشم نه ویت . له ناکاو بولبونه که هه نفری و له سهر دارنکی تری دیواره که نیشته وه .
 _ نه و داره له ناو باخچه نهینه یه که دا بوو . نوو هه زنه که م به سهر دیوارکه دا سهر بکه وم
 و سهیری باخچه که بکه م . جارنکی تر به ووریا به وه سهیری دیوارکه ی کردموه . به لām
 نه ییتوانی له هیج شونینگ دهرگا که ببنی .
 نه و نیواریه له ماری پرسی ؛
 _ بوچی به ریزک 'تیت رقی له باخچه که یه ؟
 _ بیت نه لیم ، به لām لای که س باسی نه که ییت .
 _ لای که س باسی ناکه م .
 _ خاتوو گرازین نه و باخچه یه ی خوش نه ویت ، ته نه خوی و به ریزکرافیت دهچوونه
 ناوی له باخچه که دا دارنکی گه وری به ته مه نی لی یه . خاتوو کرافیت زور جار نه سهیری
 داده نیشت و ده یه ... بڼدووه روژیکیان له سهر داره که که وته خوارموه و روژی دواتر مرد .
 دواي نه وه به ریز کرافیت چاوی به که س نه که ووت بولچهند مانگیک . باخچه که ی داخست و
 کلپه که ی فریادویه لای دهرگا که . نیستا که س ناتوانیت بچینه ناوی . نایه ویت نیمه
 باسی بکه یی .
 _ نه وه زور نیگه رانه . له ناکاو هه ستایه سهر پی و گوئی هه نخست . توانی گوئی له
 دنگی ده شه بایه ک بیت له دهرموه ، به لām له خانووه که دا دنگیکی تر هه بوو . ماری لی
 پرسی ؛ _ نه وه کینه دمری ؟
 _ نا نه خیر . نه وه ره شه باکه یه .
 _ به لām گوئی بگره . منالیک له ناو خانووه که دا دمری .

'I don't *play* in the gardens,' said Mary. 'There are only trees and plants there. I can't *play* with them.'

'You can look at them,' said Martha. 'My brothers and sisters look at things.'

So Mary looked at the trees and the plants and the birds. She often went to the wall of the secret garden. Plants grew all over the wall and she was interested in them. One day she saw the robin again. He was on top of the wall.

'Oh,' she cried, 'is it you – is it you?'

The robin began to sing. Mary thought, 'He's talking to me. He's saying, "Good morning! Isn't everything nice?"'

'I like you,' she cried. Suddenly, the robin flew away and sat in a tree on the other side of the wall.

'That tree's in the secret garden,' Mary thought. 'Oh, I'd like to fly over the wall and see the garden!' She looked carefully at the wall again. But she couldn't see a door anywhere.

That evening, she asked Martha, 'Why does Mr Craven hate the garden?'

'I'll tell you,' Martha said. 'But don't talk about it to anybody.'

'I won't,' said Mary.

'Mrs Craven loved that garden, and only she and Mr Craven went in there,' Martha said. 'There was a big, old tree in the garden. Mrs Craven often sat in it and read. One day she fell out of the tree. She died the next day. After that, Mr Craven didn't see anybody for months. He closed the garden and he threw away the key to the door. Now nobody can go in there. He doesn't want us to talk about it.'

'That's very sad,' said Mary.

Suddenly she sat up and listened. She could hear the sound of the wind outside, but there was another sound inside the house. 'Is somebody crying?' she asked Martha.

'No, no,' said Martha quickly. 'It's the wind.'

'But listen,' said Mary. 'It's *inside* the house. A child's crying.'

جاریکی تر گوینی راگرت . دهنګه که نیستا ته و او به رز بوو .
 _ به ئی من راست نه که م . منانیک دهگری .
 دمرګای ژوورمه که ماری کرابوو بوموه مارسا دهست به جی بهرمو دمرګاکه رای کردو دایخست
 دهنګه که نه ما . مارسا ووتی :
 _ نه وه به شه با که بوو .
 به لام ماری سهیری کردو بیری کردموه :
 _ نه خیر . به شه با که نه بوو . به لام نه وه کی یه ؟ کی یه دهگری ؟
 به یانی دواتر ماری سهیری دمورو بهری کرد له په نجه رمه که ووتی :
 _ باران دهباریت . چی بکه م ناتوانم بچمه دمروه .
 مارسا پی ی ووت :
 _ بوچی ناخوینیته وه ؟
 _ هیچ کتیبیکم نی یه .
 _ له خانووه که دا ژوورنیک هه یه ژماریه کی زور کتینی لی یه . سبه ینی ده ته به م بو نه وی .
 ماری وه لای نه دایه وه . مارسا ژوورمه که ی به جیه نشت . پاشان که میکی تر ماریش
 ژوورمه که ی به جی - غت . له دلی خویدا ووتی :
 _ نیستا دهچم نه و ژووره دموزمه وه . که خاتوو میدلوک ده لی سه و ژووری تیدا یه دهچم
 چاوم پینان بکه ویت . به ناو ژماریه که ژووری فراوان دا گه را ، به لام هیچ په رتوکیکی تیا
 نه بیینی . له ناکاو وهستا
 _ جاریکی تر گویم له دهنګه که یه . که سینک دهگری . دهنګه که له ژوورموه دیت .
 بهرمو ژوورمه که - دهنګه - دهستی خسته سهر دمرګاکه و له ناکاو کرایه وه خاتوو میدلوک
 له وی وهستا بوو - ی تووره بوو .
 _ چی ده که یت لیره ؟
 _ داوای لی بووردن ده که م . به لام که سینک دهگری .
 _ که س ناگری بکه ریوه بو ژوورمه که ی خوت .
 مناله که ی برد بو ژوورموه پالی پیوه نا و کردیه ژوورموه پی ی ووت .
 _ نیستا لیره بمینه رموه . به نیازم ماموستایه که بو بدوزمه وه . کاتم نی یه بوتو .
 ماری له بهر دمی ناگره که دا دانیشت . زور تووره بوو ، به لام نه گریا .
 _ من هه نه نه بووم .

She listened again. The sound was quite loud now. 'Yes, I'm right,' said Mary. 'A child's crying.'

The door to her room was open. Martha ran to it and shut it. The sound stopped. 'It was the wind,' Martha said.

But Mary looked at her and thought, 'No, it wasn't the wind. But who is it? Who's crying?'

The next morning, Mary looked out of the window. 'It's raining,' she said. 'What am I going to do? I can't go out.'

'Why don't you read?' said Martha.

'I haven't got any books,' Mary answered.

'There's one room in the house with a lot of books,' Martha said. 'I'll take you there tomorrow.'

Mary didn't answer. Martha left the room and, after a short time, Mary left her room too.

'I'm going to find that room now,' she thought. 'Mrs Medlock says that there are 100 rooms. I want to see them!'

She walked through many large rooms, but she did not see any books. Suddenly she stopped. 'I can hear that sound again,' she thought. 'Somebody is crying. It's coming from that room there.'

She went to the door and put her hand on it. Suddenly, it opened and there stood Mrs Medlock. 'What are you doing here?' the servant said angrily.

'I'm sorry,' said Mary. 'But somebody's crying.'

'Nobody's crying,' said Mrs Medlock. 'Go back to your room!' She walked with Mary to her room and pushed the child inside. 'Now stay there,' she said. 'I'm going to find a teacher for you. I haven't got time for you.'

Mary sat down in front of the fire. She was very angry, but she didn't cry. 'I was right!' she thought.

6 (باخچه نهينى يه كه)

پاش دوو بۇژ ناوههوا گۇڭا . ماري نه خه وهستاو چووه لاي په نچه ردهكه وه هاواري بۇ
مارسا كرد :

__ سه يري زه لكاو كه بكه . ناسمان شين بوو زه لكاو كه زۇر جوان ديار بوو .
__ به ئى نزيكى به هاره .
__ مارسا حەز نه كه م خانووه كه ي نيوه ببينم .
__ به دايكم ده ئيم حەز نه كات چاوي پيټ بكه وئيت .
__ دايكت ناناسم به لام خوشم دمويټ ، ههروهه ديكونيش ناناسم ، به لام خوشم دمويټ .
__ بوژنيك چاوت به ديكون دمهك وئيت ، پيټ وايه نه ويش توي خوش بوويټ ؟
__ ماري به ده نكيكي ساردموه ووتى :
__ نا . خه لك منيان خوش ناوويټ .
__ نه ي ماريټ خوش دمويټ ؟ ماري بۇ خوله كيك بيري كردهوه پاشان ووتى :
__ نا . وابزانم نه ئ .
__ نهو به يانيه ماري ههستي به دنته نكي و بيزاري كرد . چووه دمروه وهستي كرد باشتره .
__ چووه ناو باخچه . پيشتخانه ي يه كه م و بين ويزمر ستاف ي دوزي يهوه . بين ووتى :
__ به هار به ريوهيه . شته كان گه شه دمه كن . ده بيني)
__ به ئى ده بينم .
__ ماري سه يري دمورو به ري كرد و بولبوونه كه ي به دي كرد سه ري لار كردهوه و به لايه كي چاو
سه يري كرد . ماري پرسى :
__ تو پيټ وايه بير بكه وئيه وه ؟
__ بي گومان توي بير دمهكه وئيه وه . دمه وئيت بتناسيټ .
__ نايا روومكي باخچه كه گه شه ده سنن ؟ بين به مونه وه ئى پرسى :
__ باخچه ي چي ؟ ماري وه لامى دايه وه .
__ نهو باخچه يه ي كه دار گونه باخي تيډايه .
__ لهو بيرسه . نهو دمزانى . ماري مائناوای له پياوه بيرمه كردو به هيواشي به نيوو
__ باخچه كان روشت به رمو ديواي باخچه نهينى يه كه .
__ باخچه نهينى يه كه و بولبوونه كه م خوش دمويټ . ديكون و دايكي ناناسم ، به لام خوشم
دمويټ . ههروهه مارسا كچيكي به سوزه .

Chapter 6 The Secret Garden

Two days later, the weather changed. Mary woke up and went to the window. 'Look at the moor!' she cried to Martha. The sky was blue, and the moor looked very beautiful.

'Yes, it's nearly spring,' said Martha.

'I'd like to see your house, Martha,' Mary said.

'I'll ask my mother,' said Martha. 'She'd like to meet you.'

'I don't know your mother, but I like her,' Mary said. 'And I don't know Dickon, but I like him too.'

'You'll meet Dickon one day. Do you think he'll like you?' Martha asked.

'No,' said Mary in a cold, little voice. 'People never like me.'

'And do *you* like Mary?' Martha asked.

Mary thought for a minute. 'No, I don't think I do,' she said.

That morning, Mary felt sad and cross. She went outside and began to feel better. She went into the first kitchen garden and found Ben Weatherstaff there. 'Spring's coming,' he said. 'Things are growing. You watch!'

'I will,' said Mary.

She looked round and saw the robin. He put his head on one side and looked up at her. 'Do you think he remembers me?' she asked.

'Of course he remembers you!' cried Ben Weatherstaff. 'He wants to know you.'

'Are things growing in *his* garden?' Mary asked.

'What garden?' Ben asked crossly.

'The garden with the rose-trees,' Mary answered.

'Ask him,' said Ben. 'He knows.'

Mary said goodbye to the old man and walked slowly through the gardens to the wall of the secret garden.

'I like the secret garden and the robin,' she thought. 'And I don't know Dickon or his mother, but I like them. And Martha is

من هه رگیز له هندستان خه لکم خوش نه ویستوو ، نیستا چوار که سم خوش دمویت
 (بوماری بولبوله که که سیک بوو) پاشان سهر سوور هینه ترین شت پرویدا . نهوه به هوی
 بولبوله که وه بوو . چاوی گیرا بولبوله که له سهر زوی یه که ی ته نیشته وه بوو ؛
 _ تۆ دوام که رتیت . له سهر زوی دانیش و دهستی بۆ راکیشا بولبوله که هه لئه فزی .
 _ دلم خوشه ! له ناکاو شتیکی به دی کرد له سهر زوی یه که له نزیکی بولبوله که وه . نهوه
 کللیکی کۆن بوو .

_ رینگه نهوه کللی باخچه نهینی یه که بیت . کلله که ی برد ژووره که ی خوی بۆ کاتیکی
 درێژ تینی راما . سبه ی به یانی ماری کلله که ی هه لگرت و چوو بۆ لای دیواری باخچه نهینی
 یه که وه بولبوله که له سهر دیواره که بوو . ماری بیکه نی ؛
 _ تۆ دونی کلله که ب پی پیشان دام ، رینگه نه مرۆ دمرگا که م پنیشان به دیت .
 پاشان شتیکی نه فسونای رویدا . نهو رۆژه رمشه با یه کی به هیز هه لی کرد و له ناکاو
 گژوگیا که ی ژنر بولبوله که ی به لایه کدا بزواند . ماری سهیری کرد _ دمرگایه ک
 به دیواره که وه بوو

_ دمرگای باخچه نهینی یه که ؟
 زۆر دهستی به سه و ورمان کرد . کلله که ی له پالتۆ که ی دا دمهیناو کردی
 به دمرگا که وه . ناسان نه بوو به لام له سهر خۆ کلله که ی دمهینایه وه و پالی به
 دمرگا که وه نا و کرایه وه . چوو نه ناوی یه وه و به خیرایی له پاش خوی دمرگا که ی داخسته وه
 . به سهر سورمانه وه سهیری دمووبه ری کرد . له ناو باخچه نهینی یه که دابوو ؟
 به هاریکی زۆر نزیک بوو ، گوئی تیدا نه بوو ، به لام دار گوئه باخه کان به هه موو لایه کدا
 هه بوون ، هه روه ، هه کان به دیواره کاند هه لکه رابوون . دارمکانی تریش له ناو
 باخچه که دا بوون .

_ سهیری ترین شونیه له جیهاندا ؟
 چیمه نه که زمره بوو . هه موو شته کان زه دبوون بیری دکر دموه ؛
 _ هه ج شتیکی لیمه دا گه شه دهکات ؟ هه موو شته کان مردوو دمرده کوون .
 ماری به ناو باخچه که دا گه را . چه ند پروو کیکی سهوژی بچوو له سهر زوی یه که بوون .
 به وه بیایی یه وه ئی دمووانی . چیمه ن دوری دا بوو روو مه کان نه یانده توانی به باشی
 گه شه بکه ن . دهستی کرد به هه لکیشانی چیمه نی دوری گوئه کان ووتی ؛
 _ وچاکتره .

her. 'You followed me!' she cried. She sat on the ground and put her hand out. The robin did not run away. 'I'm happy!' Mary thought.

Suddenly, she saw something on the ground near the robin. It was an old key. 'Perhaps it's the key to the secret garden!' she thought. She took the key back to her room and looked at it for a long time.

The next morning, Mary took the key and went to the wall of the secret garden. The robin was on top of the wall.

She laughed. 'You showed me the key yesterday. Perhaps you'll show me the door today,' she said.

Then something magical happened. There was a strong wind that day, and suddenly it moved the plants under the robin to one side. Mary looked – and there in the wall was a door. 'The door to the secret garden!' she cried.

She felt very excited. She took the key from her coat and put it in the door. It was not easy, but slowly she turned the key. She pushed the door and it opened. She walked through and quickly shut the door behind her. She looked round excitedly. She was *inside* the secret garden!

It was very early spring, and there were no flowers. But there were rose-trees everywhere, and rose-plants climbed over the walls and the other trees in the garden. 'It's the strangest, place in the world!' Mary thought.

The grass was brown, everything was brown. 'Is anything growing here? Everything looks very dead,' she thought.

Mary walked round the garden. There were little green plants in the ground. She looked at them carefully. There was grass round them and the plants couldn't grow very well. She started to pull up the grass round the plants. 'That's better,' she said.

She worked busily all morning. At midday, she went back to the house. 'I'll come back this afternoon,' she thought.

Mary ate a lot of lunch and she looked well and happy. Martha saw this and smiled.

After lunch, Mary said, 'Martha, I'd like a spade.'

'Why?' Martha asked.

'I'd like to make a little garden. I want to plant seeds. I want to grow things. How much does a spade cost?'

'Not much,' answered Martha.

'I've got some money,' Mary said.

Martha thought for a minute. 'I know,' she said. 'Why don't you write a letter to Dickon? He can buy you a spade and some seeds. He can bring them to you.'

'That's a good idea!' cried Mary.

So that afternoon she wrote a letter to Dickon. She felt very excited. 'I'm going to meet Dickon!' she thought. 'And I'm going to plant seeds and they'll grow. The secret garden will be green and beautiful again!'

Chapter 7 Dickon

It was sunny all week, and Mary went to the secret garden every day. She loved being outside in the sun and the wind. She didn't look ill now – she looked well and happy. Every day there were more little green plants. She pulled up the grass round the plants. 'I love doing this!' she thought. 'I'm happy here!'

She often talked to Ben Weatherstaff. He was friendlier now, and he told her about the plants in the gardens. One day, Mary was in one of the kitchen gardens. She heard a sound and turned round. There was a boy under a tree and round him there were little birds and animals.

The boy smiled at her. 'I'm Dickon,' he said, 'and you're

تەمەنى دوانزە سالان دەبو دوو چاۋى شىنى ھەبوو ھەروھە زەردەخەنە يەك لەسەر
 لىۋانى بوو . پىئى وت : _ خاكە نازو تۆۋەكانتەم دەست كەوت .
 _ با دانىشىن و سەيرىيان بىكەين . ھەردوو مئالەكە لەسەر چىمەنەكە دانىشتن و دىكۈن
 باسى تۆۋەكانىشى بۆكرد . لەناكاو وىستا ووتى :
 _ گوئىم لە بولبۇلەكەيە . بانگمان دەكات . لەكۆى يە ؟
 _ لەسەر ئەو دارەيە . ئەو بولبۇولى بىن وىزەرستافە ، بەلام منىش دەناسىت .
 دىكۈن بە وورىايەوۋە گوئى بۇ گۇرانى بولبۇلەكە گرت . ووتى :
 _ بەئى . واىە تۆى خوش دەوئت . مارى لى پىرسى :
 _ تۆ لە بانئەدەكان تى ددگەيت كاتىك كە گۇرانى دەئىن ؟
 _ وابزانم تى ددگەم . ئەوانىش وانەزانم ! باخچەكەت لە كۆى يە لەگەنتدا تۆۋەكان
 دەچىنم . مارى ھىچى نەگۈوت . دەم و چاۋى سوور ھەنگەرا و پاشان سىپى بوو . پاش
 خولەكىك يان دووان بەھىۋاشى ووتى :
 _ من تۆ ناناسم ، بەلام نەئىنى يەكت پى دەئىم ، تكات لى ئەكەم لاي كەس باسى مەكە .
 _ ھەرگىز نەئىنىيەكان نادركىنم .
 _ گوئى بگرە ! با . يەكەم دۆزى يەوۋە ! ھى من نى يە . كەس نايەوئت و كەس
 ناچىتەناۋى ، تەنھا من نەبىت . دىكۈن بەھىمنى لى ي پىرسى :
 _ لەكۆى يە ؟
 _ پىشانىتى ئەدەم . مارى ھەستاۋ دىكۈن دواى كوت بۇ دىۋارى باخچەنەئىنى يەكە مارى
 دەستى خستە ناۋ گژوو گياكەوۋە دەرگاگەى لى بوو .
 _ ئەمە ، باخچە نەئىنى يە . تەنھامن و تۆ دەيزانن .
 دىكۈن بۇ ماۋەى دوو يان سى خوولەك قسەى نەكرد . پاشان بەھىمنى ووتى :
 _ شۆئىنىكى سەيرە . بەلام زۆر جوانە . باخچەكە نووستوۋە . من ھەمىشە وويستومە ئەم
 شۆئىنە بىينم .
 _ ھىچ دەزانى لە بارەيەوۋە ؟
 _ لەسەر خو قسە بىكە . نامەوئت كەس گوئى لىمان بىت ... بەئى مارسا بۆى باسكردم .
 مارى لى ي پىرسى :
 _ لەھارېندا گولەباخى تىندا دەبىت ؟ يان ھەموويان لەناۋچوون ؟
 _ بەئى گولەباخى تىندا دەبىت . سەيركە !

Miss Mary.' He was about twelve years old. He had blue eyes and a friendly smile. 'I've got your spade and seeds,' he said.

'Let's sit down and look at them,' Mary said.

The two children sat down on the grass and Dickon told her about the seeds. Suddenly he stopped. 'I can hear a robin,' he said. 'He's calling to us. Where is he?'

'He's in that tree,' Mary answered. 'He's Ben Weatherstaff's robin, but he knows me too.'

Dickon listened carefully to the robin's song. 'Yes, he does,' he said, 'and he likes you.'

'Do you understand the birds when they sing?' asked Mary.

'I think I do. And *they* think I do!' Dickon said. Then he asked, 'Where's your garden? I'll plant the seeds with you.'

Mary said nothing. Her face went red, then white. After a minute or two, she said slowly, 'I don't know you. But I'm going to tell you a secret. Please don't tell anybody.'

'I never tell secrets,' said Dickon.

'Listen!' Mary said quickly. 'I found a garden! It isn't mine. Nobody wants it, nobody goes there – only me.'

'Where is it?' Dickon asked quietly.

'I'll show you,' Mary answered. She got up and he followed her to the secret garden wall. She put her hand under the plants and there was the door. 'This is it,' Mary said. 'It's a secret garden, and only you and I know about it.'

Dickon did not speak for two or three minutes. Then he said quietly, 'It's a strange place. But it's very pretty! The garden's sleeping. I always wanted to see this place,' he said.

'Did you know about it?' asked Mary.

'Speak quietly!' said Dickon. 'We don't want people to hear us. Yes, Martha told me about it.'

'Will there be roses in summer?' Mary asked. 'Or are they all dead?'

'Yes, there'll be roses,' Dickon said. 'Look!'

دیکون چووه لای داری گولنه باخیکه وه چه قویه کی له چاکه ته که ی دمرهینا چلیکی له داره که بری و پیشانی ماری دا :

__ سه ایرک . نه م داره ی نیره به ته مه نه ، به لام نه م داره سه وزو نوی یه .

__ نوو چاکه . نه مه ویت هه موو شته کان سه وزو جوان ببن !

__ با به ناو باخچه که دا بگه رینن و داره کونه کان ببرین . پاشان داره نوی که دمتوانی

گه شه بکات . بو ماوه یه ک به باشی کاریان کرد . دیکون ووتی :

__ باخچه که جوان ده بیت .

سه ایری چهند گولیکی بچوویکی سه وزی کرد له سه ر زوی و ماری پرسى :

کى نه و دارانه له دمورو به ری نه و گولانه هه لکه ندوه ؟

__ من هه لم که ندویر . روز خوشحال نه بوون ، بویه منیش یارمه تیم دان .

__ تو راستت کردوه . نیستا به جوانی گه شه ده که ن .

__ هه زم له باخه وانی یه . من به هیترتر ده بم ، ماندوونیم .

__ منیش هه زم له باخه وانییه .

دیکون وهستا و سه ایری دمورو پشتی خوی کرد ووتی :

__ کاریکی زور هه ده ؟ نیره دا . ماری داوای کرد :

__ جاریکی تر ده گه ریتته وه . یارمه تیم بد میت ؟

__ هه موو پوژیک دیم . نه م باخچه زیندوو ده که ینه وه و جوانی ده که ین !

ماری پی ی ووت :

__ دیکون ماری نه لی که تو جوانیت . به لی تو جوانیت . خوشم دمویت . بیشتر هه رگیز

خه لکم خوش نه وه ؟ ته وه . دیکون پیکه نی ووتی :

__ خه لک واده زان . من سه یرم ، به لام به راستی تو سه یریت !

ماری بو خوله کی ک بی دنگ بوو . پاشان لی ی پرسى :

__ تو منت خوش دمویت ؟

__ به لی خوشم دمویت و بولبووله که ش خوشی دمویت . نیمه زورمان خوش دمویت .

بو ماوه ی کاترمیریکی تر له باخچه که دا کاریان کرد . ماری زور زور هه سستی به دلخوشی

کرد له کاتی نان خواردنی نیومرودا گه رایه وه بو خانوو مه ، به لام دیکون له باخچه که دا

مایه وه .

__ دواى نان خواردنی نیومرود ده گه ریمه وه .

He went to a rose-tree and took a knife from his jacket. He cut some wood from the tree and showed it to Mary. 'Look!' he said. 'This is old wood here, but this green wood is new.'

'Oh, good!' cried Mary. 'I want everything to be green and beautiful!'

'Let's go round the garden and cut away the old wood,' said Dickon. 'Then the new wood can grow.'

They worked hard for some time.

'The garden will be fine,' said Dickon. He looked at some little green plants in the ground. 'Who pulled up the grass round those plants?' he asked.

'I did,' said Mary. 'They didn't look very happy, so I helped them.'

'You were right. They'll grow beautifully now.'

'I love gardening,' cried Mary. 'I'm getting stronger and I'm not tired.'

'I love gardening too,' said Dickon. He stopped and looked round him. 'There's a lot more work here,' he said.

'Will you come again and help me?' Mary asked him.

'I'll come every day,' Dickon answered. 'We'll wake up this garden and make it beautiful!'

'Dickon,' said Mary, 'Martha says that you're nice. And you *are* nice. I like you. I never liked people before.'

Dickon laughed. 'People think I'm strange. But you're *really* strange!' he said.

Mary was quiet for a minute. Then she asked, 'Do you like me?'

'Yes, I do,' Dickon answered. 'And the robin likes you too. We like you very much.'

They worked in the garden for another hour. Mary felt very, very happy. At lunchtime, she went back to the house, but Dickon stayed in the garden. 'I'll come back after lunch,' Mary said.

8 (ماری چاوی به بهرئز کرافیت دمکەوئیت)

مارسا له ژوورمکه دا بوو که ماری گهرايه وه . ماری پئی ی ووت :

__چاوم به دیکۆن که ووت ؟

__نه ی خوشتم دمویت ؟

__پنم وایه . پنم وایه جوانه . ماریسا پیکه نی ووتی :

__نه و جوان نی یه .

__پنم وایه جوانه . به خیرای نانی خوارد چونکه دمیوووست بکه پئنته وه بۆلای دیکۆن ،

به لام ماریسا ووتی : __ بهرئز کرافیت ئیره یه . دهیه وئیت چاوی پئنت بکه وئیت .

ددم و چاوی ماری سپی هه لکه را له دلی خۆیدا گووتی :

__رهنگه بهرئز کرافیت پئنت بۆ ناو باخچه نهینی یه که ، نه زانیت که من له وی بووم ؟

له ماریسا پرسى : __ بۆچی نه یه وئیت چاوی پنم بکه وئیت ؟ که سهرهتا هاتم بۆ ئیره

نه یوووست چاوی پنم بکه وئیت . __ زۆر چاکه ، به نیازه به یانی جارێکی تر برواته وه .

پاشان خاتوو میدلۆک هات و ماری برد بۆ ژوورمکه ی بهرئز کرافیت . له سههر کورسیه ک بوو

به رامبهردی ناگریکی گهوره . ووتی :

__ومره بۆ ئیره ؟ ی چوو بۆلای . جارێکی تر ناشرین و نابوو ديار بوو . به لام به

ووریایی له مامی پوانی پشتی زۆر خراپ نه بوو . به راستی پشت کۆم نه بوو . به لام زۆر

دلته نگ دیاربوو . ماری پرسى :

__نه وان باشن له گه لدا ؟ __ به ئی .

__تۆ زۆر زهعیفی . ماری به ساردی ووتی :

__قه نه و تر ده .

__مامۆستات دهری ؟

__ئوو . تکتات ئی نه کهم . مامۆستام ناوئیت . ئیستا نا ! دمه وئیت له دهموه یاری بکه م ،

به لام حهزم له شتیکه . نه توانم __ نه توانم به شتیکی زۆر بچوو که له باخچه کانم هه بیته ؟

__بۆچی ؟

__نه مه وئیت گوته کان بچنیم و شته کان گه شه بکه ن . زۆر دهرسا دمیگووت .

__رهنگه بلێ نه .

__باخچه کانت زۆر خوش دمویت ؟

__به ئی زۆرم خوش دموین .

Chapter 8 Mary Meets Mr Craven

Martha was in the room when Mary got back.

'I met Dickon!' Mary told her.

'And do you like him?' asked Martha.

'I think – I think he's beautiful,' Mary said.

Martha laughed. 'Dickon isn't *beautiful*,' she said.

'I think he is,' said Mary.

She ate quickly because she wanted to go back to Dickon. But Martha said, 'Mr Craven's here. He wants to see you.'

Mary's face went white. 'Perhaps Mr Craven will go into the secret garden,' she thought. 'He'll know that I was in there!'

'Why does he want to see me?' she asked. 'He didn't want to see me when I first came here.'

'It's all right,' said Martha. 'He's going away again tomorrow.'

Then Mrs Medlock came in and took Mary to Mr Craven's rooms. He was in a chair by a big fire. 'Come here!' he said.

Mary went to him. She looked ugly and cross again. But she looked at her uncle carefully. His back was not very bad. He was not really a hunchback, but he looked very sad.

'Are they good to you?' he asked her.

'Yes,' she answered.

'You're very thin,' he said.

'I'm getting fatter,' Mary said coldly.

'Do you want a teacher?' Mr Craven asked.

'Oh, please, I don't want a teacher, not now!' cried Mary. 'I want to play outside. But I would like one thing. Can I – can I have a very small part of the gardens?'

'Why?' asked Mr Craven.

'I want to plant seeds and grow things,' Mary answered. She felt very afraid. 'Perhaps he'll say no,' she thought.

'Do you like gardens very much?' Mr Craven said slowly.

'Yes, I do,' said Mary.

بەريز كرافيت ھەستايە سەر پى و بەناو ژورەكەدا ھاتوچۇ دەكرد ، ووتى :
 _ بە ئى نەتوانىت بەشىكى بچووكى باخچەيەك بۇ خۇت بىت . سەوزى بکەرمومو جوانى
 بکە نىستا زور ھىلاک ديار بوو پى ي ووت ؛
 نىستا برۇ بچکۆل . خواخافىز بەدرىزاىى ھاوين دوور دەکەومەوه .

9 (من کۆلن كرافيتم)

نەو شەوہ باران بە تووندى دەبارى . ماری لە خەو ھەستاو نەيتوانى جاريكى تر
 بنويتهوه لە ناکاو لە جینگەى نووستنەکە دا ھەستا .
 _ نەوہ دەنگەکەيە جاريكى تر ؛
 ژوورەکەى بە جيھىشت و بەناو خانوہ تاريکە کەدا رۆشت . ھەندى جار دەوستاو گوئى
 دەگرت . چوو بۆلاى دەرگاىەك بووناکیەك لە ژىر دەرگاىەدايوو .
 _ دەنگەکە نىرە دىت و پىشتەر خاتوو میدلۆکم نىرە بىنى ؛
 لە سەر خو دەرگاىە کەردمەوہ و ژووریکى بەدى کرد کە جینگەى نووستنیکى فراوانى تىدا
 بوو . کورنیک لەسەر جینگای نووستنەکە بوو تەمەنى دەسال دەبوو . دەم و چاویکی سپى
 باریکی ھەبوو . ھەرۆھە دوو چاوى گەورەى خۆلەمىشى . نەو ماری بەدى نەکرد . مارىش
 بۇ کاتىنیکى کوورت . پى راما ، گریاو ھەستا . جاريكى تر دەستى کەردمەوہ بەگریان . ھىلاک
 و نەخۇش دياربوو .

ماری چووہ ناو ژوورەکەوہ . کورەکە ئاوپىدايەوہ و ماری بىنى . ئى پرسى ؛
 _ تۆ کىيت ؟

زۆر دەترسا . کچە بچووکەکە وەلامى دايەوہ ؛

_ من ماری ئىنۇ . بەريز كرافيت مامى منە .

_ نەو باوکی منە ، من کۆلن كرافيتم .

_ باوکی تۆا دەربارەى تۆنەم زانیوہ ؛

کۆلن پى ي ووت ؛

_ وەرە بۇ نىرە . ماری چوو و لە نزیکى جینگەى نووستنەکەى ھەستا . کۆلن ئى ي پرسى ؛

_ لە کوئى وە ھاتويت ؟

_ ژوورەکەى خۆم . باوک و دايکم مردن و نىستا من نىرە دەژىم . باسى منيان بۆنەکردىت ؟

_ نەخیر . نەوان نەزانم کەمن نامەونىت کەس ببىنم و ھەزناکەم کەشیش من ببىنى .

_ بۇچى نا ؟

Mr Craven got up and walked across the room. 'Yes, you can have a small part of the garden,' he said. 'Make it green and beautiful.' He looked very tired now. 'Go now, child,' he said. 'Goodbye. I'll be away all summer.'

Chapter 9 'I'm Colin Craven'

That night, it rained heavily. Mary woke up and could not sleep again. Suddenly, she sat up in bed. 'It's that sound again!' she thought.

She left her room and walked through the dark house. Sometimes she stopped and listened. She came to a door with a light under it. 'The sound's coming from here,' she thought. 'And I met Mrs Medlock here before!'

Slowly she opened the door. She saw a room with a large bed in it. There was a boy in the bed. He was about ten years old and he had a thin, white face and big, grey eyes. He did not see Mary and she watched him for a short time. He cried and then stopped. Then he cried again. He looked tired and ill.

Mary walked into the room. The boy turned and saw her. 'Who are you?' he asked. He looked very afraid.

'I'm Mary Lennox,' the little girl answered. 'Mr Craven's my uncle.'

'He's my father,' said the boy. 'I'm Colin Craven.'

'Your father!' cried Mary. 'I didn't know about you!'

'Come here,' said Colin. Mary went and stood near his bed. 'Where did you come from?' he asked.

'My room,' said Mary. 'My parents died and I live here now. Didn't they tell you about me?'

'No,' Colin answered. 'They know that I don't want to see people. And I don't like people seeing me.'

'Why not?' asked Mary.

کورېکه بو خووله کيک قسه ی نه کرد . پاشان ووتی :
 _ له بهر نه ووی من پشتم کوم ده بئیت که واته نامه ویت خه لک من ببینیت . من نه خوشم و
 هه رگیز نه م ژووره به چی ناهیللم . هیلاکیش ده بم . ماری به هیمنی ووتی :
 _ نو و نه مه خانوویه کی سهیره . چاوکی به ژورمه که دا گیرا چند وینه یه ک به
 دیواره که دا بوو . وینه که خانمیکه گه نجی پیشانده دا ، دوو چاوی خو له میشی گه وری
 هه بوو . زمرده خه نه یه کی له سه ر لیو بوو .
 _ نه و خانم جوانه کی یه ؟
 _ نه وه دایکی منه که من له دایک بووم نه و مرد . ده لئین که من چاوم له وده چی .
 _ باوکت دیت چاوی بئت بکه ویت ؟
 کورېکه به توورمیی یه وه ووتی :
 _ هه ندی کات . هه میشه که من نووستوم . نایه ویت چاوی پئم بکه ویت ، دایکی بیر
 ده که ویت هه پئم وایه نه و رقی له منه .
 _ نه و رقی له باخچه که یه چوونکه له ووی مرد .
 _ باخچه ی چی ؟
 ده ست به چی مارز تی :
 _ نوو _ باخچه یه کی چیشخانه . باوکت دایخت کاتیک که دایکت مرد . به کلیله که ی
 فریدا . کولین خوشحال دیار بوو . ده ستی کرد به پرسیار کردن دمرباره ی باخچه که لی ی
 پرسی : _ خزمه تکارمکان چی ده لئین دمرباره ی ؟
 _ خزمه تکارمکان باسی ناکه ن . باوکت نایه ویت نه وان باسی بکه ن .
 _ نه وان بو منو ده که ن . یان توره ده بم و کاتیک که توورم ، نه خوش ده که م .
 کاتیکیش شتیم بو ویت ده ست ده که ویت . من کوری به ریز کرافیتم .
 ده ستا و پاشان به دلته نگي یه وه ووتی :
 _ به لام که س پی ی وانیه من زور بژیم . تو پیت وایه زور نازیت ؟
 _ به لی من پئم وایه .
 _ ده ته وویت بژی ؟
 _ نه خیر ، به لام نامه وویت بمرم . کاتیک که هه ست به نه خوشی ده که م ، پشتم بیر
 ده که ویت هه . پاشان ده گریم و ده گریم ، به لام باباسی نه وه نه که ن . باباسی باخچه که
 بکه ن . ده وه ویت خزمه تکارمکان کلیله که بدوزنه وه . ده وه ویت بم به ن بو نه ووی .

The boy did not speak for a minute. Then he said, 'Because I'm going to be a hunchback. So I don't want people to see me. I'm ill and I never leave this room. I get too tired.'

'Oh, this is a strange house,' said Mary quietly.

She looked round the room. There were pictures on the walls. One picture showed a young woman with large, grey eyes. There was a happy smile on her face.

'Who's that pretty woman?' Mary asked.

'That's my mother,' Colin said. 'She died when I was born. They say that I've got her eyes.'

'Does your father come and see you?' Mary asked.

'Sometimes. Usually when I'm asleep. He doesn't want to see me. When he sees me, he thinks of my mother. I think he hates me,' the boy said angrily.

'He hates the garden because she died there,' Mary said.

'What garden?' the boy asked.

'Oh – a kitchen garden,' Mary said quickly. 'Your father closed it when your mother died. He threw away the key to the door.'

Colin looked interested. He began to ask questions about the garden. 'What do the servants say about it?' he asked.

'The servants don't talk about it,' said Mary. 'Your father doesn't want them to talk about it.'

'They'll talk to me,' Colin said. 'Or I'll be angry. And when I'm angry, I get ill. When I want something, I get it. I'm Mr Craven's son.' He stopped, then he said sadly, 'But nobody thinks I'm going to live very long.'

'Do you think you won't live?' asked Mary.

'Yes,' Colin answered coldly.

'Do you want to live?' asked Mary.

'No,' he answered crossly. 'But I don't want to die. When I feel ill, I think about my back. Then I cry and cry. But let's not talk about it. Let's talk about the garden. I want the servants to find the key. I want them to take me there.'

مارى ھاۋارى كرد.

__ نۇونا __ نا __ نەۋەنەكەيت ؟

__ بۇچى ؟ تۇش دەتەۋىت سەيرى باخچەكە بىكەيت .

__ نامەۋىت خەنكى تر باخچەكە بدوزىتەۋە . ئىمە دەمانەۋىت بىدوزىنەۋە . پاشان

دەبىت باخچەى ئىمە __ باخچە نەينى يەكەمان . كۆلن تىگەيشت ووتى ؛

__ نەينى يەكان جۋانن . كورسەكى پىچكەدار لە ژورەكەدا بوو . مارى سەيرى كردوو

بۇخولەكىك بىرى كردموە . پاشان لە سەر خۇ ووتى ؛

__ رەنگە كورنك بدوزىنەۋە و بتۋانى پال بە كورسەكەتەۋە بنى . دەتۋانن بچىن بۇ

باخچەكەو كەس نەزانىت . لە ناكاو مارى ۋەستا ووتى ؛

__ خاتوو مىدلۇك لىم تۈرە دەبى .

__ بۇچى ؟

__ نەيوۋىست دەربارەى تۇ بزانم .

__ خاتوو مىدلۇك تەنھا خزمەتكارىكە . قسەى لەگەل دا دىكەم و لىت تۈرە نابى . خۇشم

دەۋىت ؟

__ ھەرۋەھا منىش ئىشم دەۋىت .

__ دەمەۋىت تۇش بىيت بە نەينى يەك . تەنھا لاي مارسا باسى تۇ دىكەم . كاتىك

كە بەمەۋىت چاۋم پىت بىكەۋىت . نەو پىت دەۋىت .

__ مارسا ھىچ دەربارەى تۇ دىزانى ؟

__ بەلى . دوۋمناكە بۇ كاتىكى درىژ تر قسەيان كرد . مارى باسى ژيانى خۇى بۇ كرد لە

ھندستان و كۆل . 'خۇشعائ' بوو ، بەلام مارى ھەستى بە ھىلاك بوون كرد . مارى پىى

ووت ؛ __ چاۋمكاس دا بىخە و من گورانىت بۇ دەۋىم .

دەستى كرد بە ووتنى گۇرانىەكى ھندى كۆن . چاۋمكانى كۆلن داخرا . لە پىنچ

خولەكدا خەۋى لىكەۋت مارى گەرايەۋە بۇ ژورەكەى خۇى .

10 (مارسا دىترسىت)

بۇژانى دواتر ، ناو ھەۋا خراپ بوو مارى نەيدە تۋانى بچىتە دىرموە . كەمارسا

ھاتەژورەۋە مارى ووتى ؛

__ دەربارەى كۆلن دىزانم . مارسا ھاۋارى كرد ؛

__ نۇونا ؟ چۈن ؟

'Oh, don't – don't – don't do that!' Mary cried.

'Why? You want to see the garden too,' said Colin.

'We don't want other people to find the garden!' Mary cried.

'We want to find the garden – then it will be *our* garden – our *secret* garden.'

Colin began to understand. 'Secrets are nice,' he said.

There was a wheelchair in the room. Mary looked at it and thought for a minute. Then she said slowly, 'Perhaps we can find a boy, and he can push your wheelchair. We can go to the garden and nobody will know.' She stopped suddenly. 'Mrs Medlock will be angry with me,' she said.

'Why?' asked Colin.

'She didn't want me to know about you.'

'Mrs Medlock is only a servant,' Colin said. 'I'll speak to her and she won't be angry with you. I like you!'

'And I like you,' Mary answered.

'I want you to be a secret too,' said Colin. 'I'll only tell Martha about you. She'll tell you when I want to see you.'

'Does Martha know about you?' asked Mary.

'Yes,' said Colin.

The children talked for a long time. Mary told him about her life in India and Colin was very interested. But he began to look tired.

'Close your eyes and I'll sing to you,' Mary said. She began to sing an old Indian song. Colin's eyes closed, and in five minutes he was asleep. Mary went back to her room.

Chapter 10 Martha is Afraid

The next day, the weather was bad and Mary could not go outside. When Martha came in, Mary said, 'I know about Colin.'

'Oh no!' Martha cried. 'How?'

_ شەو گۈنۈم لە دەنگە دەنگ بوو . بەرمو ژوورەكەى كۈلۈن رەواى كەوتىم .
 _ ئۇو ماری . باسى ئەوم بۇ ئەكرىت ، بەلام ئەوان لە من تۈرە دەپن . دەرە دەكەن ؟
 _ نا دەرت ناكەن . كۈلۈن منى خۇش وويست .
 _ كۈلۈن كەسى خۇش ناوۈت ؟
 ماری پى كەنى ووتى :
 _ ئەو دەپەوۈت بېچە بۇلاى و ھەموو پۇژىك قەسى بۇكەم . بەنيازنى يە بە خاتوو
 مەيلۈك بلىت . دەپت بە نەپتى ئىمە . كاتى كە وويستى چاوى بە من بکەوۈت بە تۇ
 دەپت . بەلام ئەو چى يەتى ؟
 _ بەراستى كەس نازانۈت . دواى ئەوۈى بەرۈز كرافىت ژنەكەى مەرد نەپوويست مەنلەكەى
 بېيىت مەنلەكەى سارى يان دەرى ، بەلام پىشت كۆم دەپت .
 _ بەراستى كۈلۈن پىشتى كۆم دەپى ؟
 _ نەخىر ، بەلام پىشتى لاوازە . دوو سال ئەمەوۈر دىكتۇرىكى ئەندەنى ھات و چاوى پى
 كەوت ووتى :
 _ كۈپى خۇم پىشتى تۇ ھېچى نى يە . بېرۇ ئە دەرموۈ يارى بکە . پاشان پىشتى بەھىز تر
 دەپى ... بەلام نە ، يارمەتى كۈلۈنى ئەدا . ئەو وا دەزانى پىشت كۆمە و وا دەزانى
 دەمرى . ماری لى پىرسى :
 _ تۇ پىت وایە دەمرى ؟
 _ نازانم . ئەو ھەرگىز ناچىتە دەرموۈ و ئەوۈ بۇ ئەو باش نى يە . كاتىك كە دەپەن بۇ
 باخچە كە زۇر نەخۇش دەكەوۈت .
 ماری ژوورەكەى : بېھىشت . بەلام پاش نىو كاتىمىرى تر گەراپەوۈ بە ماری ووت :
 _ كۈلۈن دەپەوۈت چاوى پىت بکەوۈت .
 _ ئىستەنم .
 لەسەر خۇبە خانوۈمەكەدا پۇشت بەرمو ژوورەكەى كۈلۈن . كۈلۈن ووتى :
 _ وەرە ژوورەوۈ . ماری پى ووت :
 _ كۈلۈن . ماری دەترىست . ئەپت ئەوان دەرى دەكەن . بەلام باسى تۇى بۇ ئەكرەووم ؟
 _ بېھىنە بۇ ئىرە .
 ماری ماری دۇزىپەوۈ و بەردى بۇ ژوورەكەى كۈلۈن . كۈلۈن پى ووت :
 _ ئەوان تۇ دەر ناكەن . چوونكە من نامەوۈت تۇ بېرۈت ....

'I heard sounds in the night. I followed them to Colin's room.'

'Oh Mary,' cried Martha. 'I didn't tell you about him, but they'll be angry with me. They'll send me away!'

'No, they won't,' said Mary. 'Colin liked me.'

'Colin doesn't like anybody!' Martha cried.

Mary laughed. 'He wants me to come and talk to him every day. He's not going to tell Mrs Medlock. It will be our secret. He'll tell you when he wants to see me. But what's wrong with him?' she asked.

'Nobody really knows,' said Martha. 'After his wife died, Mr Craven didn't want to see the baby. He said, "The child won't live. Or he'll live, but he'll be a hunchback."''

'Is Colin really going to be a hunchback?' Mary said.

'No, he isn't,' Martha answered. 'But his back's weak. A London doctor came and saw him two years ago. I was in the room when he saw Colin. He said, "My boy, there's nothing wrong with your back. Go and play outside. Then your back will get strong." But it didn't help Colin. He thinks he's a hunchback. And he thinks he's going to die.'

'Do *you* think he'll die?' asked Mary.

'I don't know. He never goes out and that's not good for him. When they took him into the garden, he got very ill,' Martha answered slowly.

She left the room, but she came back half an hour later. 'Colin wants to see you,' she said.

'I'll come now!' said Mary. She walked quietly through the house to Colin's room.

'Come in,' said Colin.

'Colin,' said Mary, 'Martha's afraid. She says they'll send her away. But *she* didn't tell me about you!'

'Bring her here,' said Colin.

Mary found Martha and brought her to Colin's room.

'They won't send you away because *I* don't want you to go.

ههروهه ها من كورې بهرېز كرافېتم . بويه مه ترسه . نېستا برو !
 _ به ئى گه وروم . مارسا ژووره كې به جېهېشت . ماري بو خوله كېك هېچى نه ووت . پاشان
 گووتى : _ تو له گه ل خه لك پرو خوش نيت ! تو زور جياوازيت له دېكون .
 _ دېكون كى يه ؟
 _ براى مارسا . دوانزه سال دېنيت . به زورى ده چېته دمروم بو سه رزه لكاو مكه . له وى
 قسه بو گياندارم كان و بالنده كان دهكات .
 كولين به دئتهنگى يه وه ووتى : _ ناتوانم بچم بو سه رزه لكاو مكه .
 _ بوچى نا ؟
 _ له بهر نه وهى نه خوشم . دمروم .
 _ كى واده نيت ؟
 _ هه موو كه سينك . خزمه تكارم كان و دكتوره كم .
 _ نه و دكتورى له ندمن ؟
 _ نه خير . دكتوره كم له نزيك ئيره دمروم .
 _ من دكتوره كى له ندمن خوش دمويت . مارسا باسى كرد بوم . نه و پى وانيه تو
 بمریت . _ باوك : 'مزانى' ، دميده وويت من بمرم .
 _ نو نه خير . نه و نايه ویت بمریت . به لام باباسى نه وه نه كه ين . باباسى شتى جوان
 بكه ين . ههردوو مناله كه باسى دېكون و باخچه نه ينى يه كه و بولبوله كه ي بين ويزم
 ستايفان كرد . له ناكاو خاتوو ميدلوك و دكتوره كى هاتنه ژوورموه . خاتو ميدلوك
 هاوارى به سه ر ماري دا كرد :
 _ چى ده كه يت ! 'دكتوره كه ش هاوارى كرد :
 _ نه مه چى يه : به لام كولين لييان نه ترسا ووتى :
 _ بى گومان من باشم . نه مه ماري لينوكسه . كه س باسى منى بو نه كردوو . خوى منى
 دوزييه وه . دمه ویت هه موو بوژيك بيت و چاوى پېم بكه ویت .
 دكتوره كه پى ووت : _ كولين من پېم وانيه نه مه بو تو باش بيت .
 _ به ئى . هه ست نه كه م باشترم كه ماري ليزيه .
 دكتوره كه به ووريانيه وه سه يري كوره كى كرد ، ووتى :
 _ زور چاكه ، به لام زوريش قسه مكه . هيلاك ده بيت ! له گه ل خاتوو ميدلوك
 ژووره كه يان به جېهېشت .

And I'm Mr Craven's son. So don't be afraid. Now go away!' Colin said.

'Yes, sir,' said Martha and she left the room.

Mary said nothing for a minute. Then she said, 'You're not very nice to people! You're very different from Dickon.'

'Who's Dickon?' asked Colin.

'Martha's brother,' Mary said. 'He's twelve. He goes out on the moor a lot. He talks to the animals and birds there.'

'I can't go on the moor,' said Colin sadly.

'Why not?' asked Mary.

'Because I'm too ill. I'm going to die.'

'Who says that?' Mary asked.

'Everybody. The servants, my doctor.'

'Is that the doctor from London?'

'No, my doctor. He lives near here.'

'I like the doctor from London,' said Mary. 'Martha told me about him. He doesn't think you're going to die.'

'My father does,' said Colin. 'He wants me to die.'

'Oh no, he doesn't,' said Mary. 'But let's not talk about that. Let's talk about nice things.'

So the two children talked about Dickon and the secret garden and Ben Weatherstaff's robin. Suddenly, Mrs Medlock and Colin's doctor walked into the room.

'What are you doing here?' cried Mrs Medlock to Mary.

And the doctor cried, 'What's this? Are you all right, Colin?'

But Colin wasn't afraid of them. 'Of course I'm all right,' he said. 'This is Mary Lennox. Nobody told her about me. She found me. I want her to come and see me every day.'

'Colin, I don't think this is good for you,' the doctor said.

'Yes, it is,' said Colin. 'I feel better when Mary's here.'

The doctor looked carefully at the boy. 'All right, but don't talk for too long, or you'll get tired!' he said. And he left the room with Mrs Medlock.

ئەو ھەفتەيە ھەموو باران بوو . ماريئەيتوانى بچيئە دمرەو ، بۇيە ھەموو پۇژىك چاۋى بە كۆلۈن دەكەوت باسى زۆر شتيان دەکرد ، بەلام ماري باسى باخچە ئهينى يەكەى بۇ كۆلۈن نەکرد . ئە دلى خۇيدا گۈوتى ؛

__ كاتىك پىئى دەئىم كەباشتر ناسىم . پاشان پۇژىك پىنى ووت ؛
__ مەن ئەزانم تۇ جەزناكەيت چاۋت بە خەلك بکەويت ، بەلام جەزەمكەيت چاۋت بە دىكۇن بکەويت ؟ __ نۇو بەئى ! پۇژى دواتر ماري زوو لە خەو ھەستا . جاريكى تر ئاسمان شىن بوو ، پۇژىكى جوان بوو راي کرد بۇ دمرەو بۇ باخچە ئهينى يەكە . دىكۇن پىش ئەو لە وى بوو ماري ھاۋارى کره ؛ __ تۇ زوو لىزەيت ؛

دىكۇن پىئى كەنى ووسى ؛ __ مەن پىش خۇردكە لە خەو ھەئەستم .
پاش ھەفتەيەكى باراناۋى ، باخچەكە زۆر سەوز بوو . مەئەكان بەناۋ باخچەكەدا رايان کردو سەيرى پوۋەك و گۆئەكانيان کرد . ئەناكاۋ دىكۇن ووتى ؛
__ سەيركە ، بولبولەكە لەۋى يە ؛

ئەسەر چىمەنەكە دانىشت و سەيرىان کرد . داريكى زۆر بەتەمەن لە باخچەكەدا بوو . ئە دارەمكاني تر گەور ز بوو . بولبولەكە ھەئەرى يە سەر دارەكەو دەستى کرد بەگۇرائى گۈۋتن . دەستبەجى ماري بە بىرىدا ھات ؛

__ ئەۋە دارەكەيە ! تۇ پىت وايە خاتوو كرافىت لە سەر ئەو دارە كەوتۈۋەتە خوارمە ؟
__ بەئى . ھەر دوو مەئەكە بۇ چەند كاتىك بىئى دەنگ بوون . ماري يەكسەر ئى پرسى ؛
__ تۇ ئەبارەى كۆلۈنەۋە دەزانىت ؟
__ بۇچى ؟ تۇ چ ؟ انىت لە بارەيەۋە ؟

__ مەن و كۆلۈن ھاۋرىپىن . ئەو مەنى خۇش دەۋىت .
__ بەئى ئە بارەى كۆلۈن دەزانم . پىشت كۆمە .

__ ۋانى يە ، بەلام ئەو ۋادەزانى پىشت كۆم دەبى . زۆر نىگەرانى يەتى . ھەرگىز ناچيئە دمرەو بەئى . مەنىش پىنم وايە . باسى باخچەكەمانى بۇ دەكەم . ۋابزا نەبە دمرەو .
__ ئەزانم . سەيرى باخچەكە بکە ماري . سەۋزتر دەبى . ماري لەسەر خۇ چاۋى بە باخچەكەدا گىرا ووتى ؛ __ تۇ راست دەكەيت . جوانە . بىر لە چى دەكەيتەۋە ؟
__ بىرلەۋە دەكەمەۋە جەزەمكەم چاۋم بە كۆلۈن بکەويت . پاشان دەتۈن بىھىنن بۇ ئىزە پىنم وايە ئىرە ھەست بەباشتر بوون ئەكات .

Chapter 11 'I'm Going to Die!'

It rained all week. Mary couldn't go outside, so she saw Colin every day. They talked about many things. But Mary didn't tell Colin about the secret garden. 'I'll tell him when I know him better,' she thought. Then one day she said to him, 'I know you don't like meeting people. But would you like to meet Dickon?'

'Oh yes!' cried Colin.

The next day Mary woke early. The sky was blue again and it was a beautiful day. She ran outside, to the secret garden.

Dickon was there before her. 'You're here early!' Mary cried.

Dickon laughed. 'I got up before the sun,' he said. .

After a week of rain, the garden was very green. The children ran round the garden and looked at the new plants and flowers. Suddenly, Dickon said, 'Look, there's the robin!'

They sat on the grass and watched him. There was a very old tree in the garden. It was bigger than the other trees. The robin flew to the tree and started to sing. 'That's the tree!' Mary thought suddenly. 'Do you think Mrs Craven fell from that tree?' she asked.

'Yes,' said Dickon. The two children were quiet for a time.

'Do you know about Colin?' Mary suddenly asked.

'Why? What do you know about him?' asked Dickon.

'Colin and I are friends,' Mary said. 'He likes me.'

'Yes, I know about Colin,' Dickon said. 'He's a hunchback.'

'He isn't,' said Mary. 'But he thinks he's going to be a hunchback. It's very sad. He never goes out.'

'I know,' said Dickon. 'Look round the garden, Mary. It's getting greener and greener.'

Mary looked round slowly. 'You're right!' she said. 'It's beautiful. What are you thinking?'

'I'm thinking I'd like to meet Colin. Then we can bring him here. I think he'll feel better here.'

__ به ئى . منىش يىم وايه . باسى باخچه كه مانى بۆدەكەم . وابدانم بەكەس نائىت . بە
 درىزايى ئەو بەيانىيە ھەردوو مەنلەكە ئە باخچه كەدا كارايان كرد . پاشان ماری گەرايەو
 بۇ خانوو كە بۇ نان خواردنى نیومرۇ . مارسا پى ی ووت :
 __ كۆلین دەپەوویت چاوی پىت بکەویت .
 __ دوايى ئەم پاش نیومرۇيە دەپینم .
 __ لىت توورە دەپى . بەلام ماری رای کرد بۇ دمرۈه ھاواری کرد :
 __ دىكۆن چاومروانم دەكات .
 ئىوارە زووبوو كە ماری گەرايەو بۇ ژورمۈه . مارسا دىخۆش ديارنەبوو پى ی ووت :
 __ كۆلین زور توورەيە چوونكە تۇ نەچوویت چاوت پىنى بکەویت .
 ماری ھەستى بەتوورە بوون کرد . كۆلىنى خۆش دەويست . بەلام وەكو باخچه كە يان
 دىكۆن گرنگ نەبوو . بەلام چوو بۇ بىننى . كۆلین لەجىگەى نووستنەكەدا بوو لى ی
 پرسى : __ بۇچى نەھاتىت ؟ بەساردیەو ماری ووتى :
 __ لە باخچه كەدابووم لەگەل دىكۆن . كۆلین بە تووورەو ووتى :
 __ ئەو كۆرە نایەتەو بۇ ئىرە جارىكى تر .
 __ كەواتە منىش . ئىكى تر نایمەو بۇ ئىرە !
 __ ئۇو . باشە ورمۈه .
 __ نەخیر نایەمەو !
 __ تۇ كچىكى بى بەزمىت ! مەن نەخۆشم دمرم !
 __ نەخیر تۇ نامرىت ! كۆلین ھەستا كە گۆى ی لەو بوو ھاواری کرد
 __ تۇ دىزانىت !
 __ نەخیر تۇ كۆرپى گەمژەيت . كۆلین كىنىكى تى گرت و ھاواری کرد .
 __ بچۆرە دمرۈه ئىرە ! ئىستا بەراستى ماری ھەستى بە تووورەبوون کرد .
 __ ئىستا نەبۇم ناگەرىمەو .
 راي كرده دمرۈدى ژورمەكە . كە گەرايەو بۇ ژورمەكى خۇى لەسەر مىزمەكە چەند
 كىنىكى دوزىيەو . لەبەرىز كرافىتەو بوو . چەند كىنىكى وینەو دوو كىتب دىبارەى
 باخچەبوون . __ ئەو دىسۆزى بەرىز كرافىتە . مەن بىر كەوتووتەو .
 دەست بەجى ھەستى بە دىخۆشى کرد . پاشان كۆلىنى ومبىر ھاتەو : ووتى :
 __ ئەو وا دىزانى پىشت كۆم دەپى . زور نىگەرانە . رەنگە سبەينى بچم و بىپىنم .

'Yes!' cried Mary. 'I think he will too. I'll tell him about our garden. I don't think he'll tell anybody.'

The two children worked in the garden all morning. Then Mary went into the house for lunch.

'Colin wants to see you,' Martha told her.

'I'll see him later this afternoon,' answered Mary.

'He'll be angry with you,' Martha said.

But Mary ran outside. 'Dickon's waiting for me,' she cried.

It was early evening when she came back inside. Martha did not look happy. 'Colin's very angry because you didn't go to see him,' she said.

Mary felt cross. She liked Colin, but he was not as important as the garden or Dickon. But she went to see him.

He was in bed. 'Why didn't you come?' he asked.

'I was in the garden with Dickon,' Mary said coldly.

'That boy isn't going to come here again,' Colin said angrily.

'Then I won't come here again!' Mary cried.

'Oh yes, you will!'

'No, I won't!'

'You unkind girl! I'm ill and I'm going to die!'

'No, you're not!' cried Mary.

Colin sat up when he heard that. 'You know I am!' he cried.

'No you're not, you stupid boy!' shouted Mary.

Colin threw a book at her. 'Get out of here!' he cried.

Now Mary felt really angry. 'I'm going and I'm not coming back!' she cried.

She ran out of the room. When she got back to her bedroom, she found some books on the table. They were from Mr Craven. There were some picture books and two books about gardens.

'That's kind of Mr Craven,' she thought. 'He remembered me.' She suddenly felt happy. Then she remembered Colin. 'He thinks he's going to be a hunchback,' she thought. 'He's very unhappy. Perhaps I *will* go and see him tomorrow.'

The two children worked in the garden all morning.

ماری زۆر هېلاک بوو . بۇيە زوو چوو بۇ نووستن ، بەلام له نيوه شهو دا له خه وهستا ووتی ؛
 __ نهو دهنکه دهنکه چی یه ؟ پاشان تی گهشت ؛
 __ نهو کۆلینه بهراستی به دهنگی بهرز ددگری . ماری ههستی به تووره بوون کرد له دنی
 خۆیدا گووتی ؛ __ کهس ناتوانیت بیوهستینی ؟ مارسا هاته ژووره که یه وه هاواری کرد .
 __ نوو ماری نهووه کۆلینه کهس ناتوانیت هیچی له گه لدا بکات . توی خوش دموی
 نه توانیت بیت قسه ی له گه لدا بکهیت ؟
 ماری رای کرد بۆ ژووره که ی کۆلین . دمرگا که ی کردموه و رای کرد بۆلای جینگه ی نوستنه که .
 هاواری کرد
 __ بوسته ! رڤم لیته ! بۆچی نامریت ؟ تۆ شتیکی گه مژهیت !
 __ ناتوانم بووهستم ! ناتوانم !
 ماری هاواری کرد ؛
 __ به ئی ناتوانیت بووهستیت .
 __ من پشت کۆم دمرده چم . من دزمانم ههست به پشتم دمهکم و جیاوازه .
 __ گه مژه مه به ! پشانمی بده .
 __ زۆر چاکه ده بیته !
 پشتی پشانی ماری دا . کچه که بهووریایه وه سهیری کرد . پشتی زهعیف و لاواز بوو ،
 بهلام هیچ نه بوو . ماری به دهنگیکی بهرز ووتی ؛
 __ تۆ پشت کۆم نابیت . پشتی تۆ ههروهک پشتی من باشه . کۆلین به لاوازییه وه پینکه نی .
 __ بهراست ؟ بهراست زۆر باشه ؟
 به ئی کۆلین رووی کرده مارسا ئی ی پرسی ؛
 __ تۆ پینت وایه . بژیم ؟
 __ به ئی . بهلام پینوسته بچیته دمرموه و رابکهیت و یاری بکهیت ، کۆلین . پاشان باش
 ده بیت . کۆره که به هیمنی یه وه ووتی ؛
 __ کهواته له گه ل ماری ده چمه دمرموه . یه کسه ر ههستی به خوشحالی کرد .
 __ من زۆر باشم ! من زۆر باشم ! ماری پی ووت ؛
 __ نیستا بنوو . چه زدمکهیت گۆرانیت بۆ بلیم .
 به ئی .
 ماری دهستی گرت و گۆرانی بۆ گووت . کۆلین نووست .

She was tired, so she went to bed early. But in the middle of the night, she woke up. 'What's that noise?' she thought. Then she understood. 'It's Colin. He's crying really loudly.' She felt angry. 'Can't somebody stop him?' she thought.

Martha came into her room. 'Oh Mary!' she cried. 'It's Colin. Nobody can do anything with him. He likes you. Can you come and talk to him?'

Mary ran to Colin's room. She opened the door and ran to the bed. 'Stop it!' she shouted. 'I hate you! Everybody hates you! Why don't you die, you stupid thing!'

'I can't stop!' Colin cried. 'I can't!'

'Yes, you can,' shouted Mary.

'I'm going to be a hunchback!' Colin cried. 'I know I am! I felt my back and it's different.'

'Don't be stupid! Show it to me.'

'All right. You'll see!' Colin cried. He showed Mary his back. The girl looked at it carefully. His back was thin and weak but there was nothing wrong with it.

'You're not going to be a hunchback,' said Mary loudly. 'Your back is as good as mine.'

Colin smiled weakly. 'Really? Is it really all right?'

'Yes!'

Colin turned to Martha. 'Do you think I'll live?' he asked.

'Yes!' said Martha. 'But you have to go outside. You have to run and play, Colin. Then you'll be fine.'

'Then I'll go with Marv,' the boy said quietly. He felt happy suddenly. 'I'm all right!' he thought. 'I'm all right!'

'Now sleep,' said Mary. 'Would you like me to sing to you?'

'Yes,' he said.

Mary took his hand and sang to him. Colin slept.

12 (ماری نهینی یه که به کۆلین ده نیت)

سبهی به یانی که ماری له خه وو هه ستا رۆژیکێ خوش بوو . وویستی بچیته دهرموه ، به لام چوو بۆ ژوورمه که ی کۆلین . ووتی :

__ هاتیت ؟

کۆلین زۆر هیلک دیاربوو . ماری دانیشته و ههردوکیان باسی دیکۆن و گیاندارو باندەمکانیان کرد . کۆلین لێی پرسى :-

__ به راستی دیکۆن ده توانی له گه له گیاندارهکاندا هسه بکات .

__ پێم وایه ده توانی . نهو ده ئی هه موکەس ده توانی به لام پێویسته سه رته تا بیت به هاوپی له گه له گیاندارهکاندا .

__ چه ز ده که م هاوپی هه بیت ، به لام خه لکم خوش ناویت .

__ تۆ منت خوش ناویت ؟

__ به ئی خوشم ناویت .

بێ و بێزمر ستاف نه ئی که من و نهو له یه که ده چێ ، ئێمه زۆر له گه له خه لکیدا روخوش نین ، رهنه که تۆش وابیت . ماری بۆ خوله کێک بیری کردموه ووتی :-

__ ئیستا من روخوشتم . کۆلین به هیمنیه وه ووتی :-

__ ماری من دوتنی زۆر پی به زه ی بووم له گه له دیکۆن و داوای لێبوردن نه که م رقم لێی بوو له بهر نه وه ی تۆ خوشت ویت . به لام من هه له بووم ، دهمه و ی چاوم پێی بکه ویت .

__ باشه ، له بهر نه وه ی نهو دمه ویت چاوی به تۆ بکه ویت ، رهنه که بتوانی بیت و سبه یینی چاوی بیت بکه ویت . ماری دهستی کۆلینی گرت و له سه رخو پی ووت :-

__ کۆلین به نیاز ؟ ئی یه که ت پی بلێم . تکایه به کهس مه ئی .

__ نا نا ، به کهس نا ئیم . ماری به هیمنی ووتی :

__ گو ی بگره . دمرگای باخچه نهینی یه که م دۆزی یه وه _ هه روه ها کلێله که شم دۆزیه وه .

__ نهو ماری ؟ نه توانم ببینم ؟ دمه بهیت بۆ نه و ی ؟

__ به ئی . دیکۆن پال به کورسیه که ته وه ده نیت .

ماری بۆ کاتیکی درێژ باسی باخچه نهینی یه که ی بۆ کرد . داوای نهو رۆژه دکتۆره که ی کۆلین له گه له خاتوو میدلوکدا سه ردانیان کرد . پی ی ووت :

__ تۆ دوتنی شه و نه خوش بوویت کۆری خۆم .

__ به ئی ، به لام ئیستا باشترم . به نیازم بچم بۆ دهرموه و باخچه کان ببینم .

Chapter 12 Mary Tells Colin the Secret

It was a lovely day when Mary woke the next morning. She wanted to go outside, but she went to Colin's room.

'You came!' he cried. He looked very tired. Mary sat down and they talked about Dickon and his animals and birds.

'Can Dickon really talk to animals?' Colin asked.

'I think he can,' Mary answered. 'He says everybody can. But you have to be friends with the animals first.'

'I'd like to have friends,' Colin said sadly. 'But I don't like people.'

'Don't you like me?' Mary asked him.

'Yes, I do,' Colin answered.

'Ben Weatherstaff says that he and I are the same. We're not very nice to people. Perhaps you're the same,' said Mary. She thought for a minute. 'But I think I'm nicer now.'

'Mary,' Colin said quietly, 'I was unkind about Dickon yesterday and I'm sorry. I hated him because you liked him. But I was wrong. I want to meet him.'

'Good,' Mary answered, 'because he wants to meet you. Perhaps he can come and see you tomorrow.' She took Colin's hands. 'Colin,' she said slowly, 'I'm going to tell you a secret. Please don't tell anybody.'

'No, no, I won't,' Colin answered.

'Listen. I found the door to the secret garden — and I found the key too,' Mary said quietly.

'Oh Mary! Can I see it? Will you take me there?'

'Yes,' answered Mary. 'And Dickon will push your wheelchair.' She talked to him about the secret garden for a long time.

Later that day, Colin's doctor visited him with Mrs Medlock. 'So you were ill last night, my boy,' he said.

'Yes, but I'm better now,' Colin answered. 'I'm going to go outside and see the gardens.'

دكتورەكە دلخۇش ديار نەبوو ووتى :

__ ووربابە .

__ ماری بەنیازە لەگەڵدا بیت و دیکۆن پال بە کورسیە پێچکە دارە کە مەووە دەنیت .

__ ئوۆ دیکۆن . لەگەڵ دیکۆندا باش بە . لەگەڵ خاتوو میدلۆک ژوورەکی بە جی هینشت .
خاتوو میدلۆک بە دکتۆرەکی ووت :

__ (سۆزان ساومرەبی) م بینی . دایکی مازسا هەفتە ی رابردوو . باسی ماری و کۆلینم بۆ کرد و سۆزان ووتی : __ منالەکان پێویستە لەگەڵ منالەکانی تر دابن . ماری بۆ کۆلین باش دەبی . رەنگە راست بکات .

__ بە ئی ، رەنگە راست بکات . ئەو شەو کۆلین بە باشی نووست . سبە ی بە یانی ماری رایکرد بۆ ژوورەکی بە سەر سورمانەووە هاواری کرد :
__ دیکۆن دیت !

دەرگا کە کرایەووە و دیکۆن هاتە ژوورەووە بانندەییە کە لە سەر قوڵی بوو . کۆلین دەمی داچە قاندا : ئەو لە سەر قوڵی من دادەنیشیت ؟ دیکۆن پێکەنی ووتی :
__ تۆ پێویستە ببیت بە هاواری لەگەڵیدا . هەردوو کۆرەکی بە درێژایی ئەو بە یانییە قسەیان کرد . سەیری وێنە ی پووەک و گۆلەکانیان کرد . دیکۆن ووتی :
__ ئەم گۆلانە لە باخچە نەیننی یە کە دان . ئەمانەش .
__ بە نیازم بیان بینم . دیکۆن پێکەنی .

13 (کۆلین باخچە نەیننی یە کە دەبینی)

بۆژی دوا ی تر خۆر هەتاو بوو ، گەرم بوو . کۆلین قسە ی بۆ خاتوو میدلۆک کرد :
__ من دەچمە دەر . نامەیت کەس لە باخچەکاندا ببینم .
__ بە ئی گەورەم .

خزمە تکارێک کۆلینی برد بۆ قاتی خوارمەووە و لە سەر کورسیە پێچکە دارەکی داینا لە دەرەوێ خانەکە .

کۆلین پێ ی ووت :

__ نیستا دەتوانیت برونیت .

خزمە تکارەکی گەڕایەووە بۆ ژوورەووە . دیکۆن پانی بە کورسیە کەووە ناو ماری بە دواياندا روشت . کەسیان لە باخچەکاندا نەدی . بەلام پێش ئەوێ بچن بۆ ناو باخچە نەیننی یە کە ، ماوەیەکی زۆر بپاسەیان کرد . ماری ووتی :

The doctor did not look happy. 'Be careful,' he said.

'Mary's going to come with me,' said Colin. 'And Dickon will push my wheelchair.'

'Oh, Dickon!' said the doctor. 'You'll be all right with Dickon.'

He left the room with Mrs Medlock. 'I saw Susan Sowerby, Dickon's mother, last week,' Mrs Medlock said. 'I told her about Mary and Colin. Susan said, "Children have to be with other children. Mary will be good for Colin." Perhaps she's right.'

'Yes, perhaps she is right,' said the doctor.

Colin slept well that night. The next morning Mary ran into the room. 'Dickon's coming!' she cried excitedly.

The door opened and Dickon came in. There was a bird on his arm. Colin's mouth fell open.

'Will it sit on my arm?' cried Colin.

Dickon laughed. 'You have to be friends with it,' he said.

The two boys talked all morning. They looked at pictures of plants and flowers.

'These flowers are in the secret garden,' Dickon said. 'And these.'

'I'm going to see them!' cried Colin. Dickon smiled.

Chapter 13   Colin Sees the Secret Garden

The next day was sunny and warm. Colin spoke to Mrs Medlock.

'I'm going outside. I don't want to see anybody in the gardens.'

'Yes, sir,' Mrs Medlock answered.

A servant carried Colin downstairs and put him in his wheelchair outside the house.

'You can go now,' Colin said.

The servant went back inside. Dickon pushed Colin's wheelchair, and Mary walked next to them. They saw nobody in the gardens. But they walked round for a long time before they went into the secret garden.

__ نەمە __ نەمە دەرگاگەيە ؟ دىكۇن بە خىزايى پال بە كورسيەكەوۋە بىنى بۇ ژورموۋە ؟
 لە ناۋ باخچەكەدا كۇلېن چاۋى گىراۋ بۇ چەند خولەكىك ھېچى نە گووت .
 ئىستا ھەموو شەكەن سەوزن و لە ھەموو لايەكەوۋە گۇلى لى بوو . خورەكە لە سەر دەم و
 چاۋە بارىكەكەي كۇلېن زۆر گەرم بوو . ھاۋارى كرد :
 __ ئۇو . جوانە ؟ باشتەر دەيم ؟ ئەو پاش نىۋەرونيە كۇلېن پى كەنى و قسەي كرد . ھەستى
 بە باشتەر بوون دەمكرد . دىكۇن و مازى بە خاكە نازەكانيان كارىان دەمكرد و كۇلېن لە
 ژىردارىكى ميوەدا دانىشت بوو لە سەر كورسيە پىنچەكە دارەكەي . لە ناكاو كۇلېن ووتى :
 __ ئەو دارەي ئەۋى زۆر دارىكى بە تەمەنە .
 دىكۇن بە ھىمنى يەۋە ووتى :
 __ بە ئى . نەيوۋىست باسى بىكات . لە ناكاو بولبولەكە ھەئفرى بۇ ناۋ باخچەكە . دىكۇن
 ھاۋارى كرد :
 __ سەيركەن بولبولەكە لەۋنيە .
 __ لەكۇي كۇلېن سەرى ھەئفرى و بائندەكەي بەدى كرد . پاشان دەستى كرد بە پىكەن
 درەختەكەي لە بىر چومە . مازى سەيرى بولبولەكەي كردو بىرى كەۋتەۋە :
 __ جادوو لەم باخ . يەدا ھەيە . ئەزانم لى يەتى . جادووۋەكە بولبولەكەي نارد . كۇلېن
 ئىستا بىرلە دارەكە ناكاتەۋە . كۇلېن ووتى :
 __ بە نىيازە ھەموو رۇژىك بىنم بۇ نىرە .
 دىكۇن ووتى :
 __ بە ئى ، تۇقاجت ھەيە ، پىۋىستە بە ھىز تىريان بىكەيت . كۇلېن پىكەنى ، مازى
 بىرىكردەۋە :
 __ بىنم وايە دىكۇن جادوو دەمكات . بە نىيازە جادوو لە كۇلېن بىكات و كۇلېن باشتەر دەبىت .
 نىزىكى ئىۋارە بوو باخچەكە ھىمن و بى دەنگ بوو لە ناكاو كۇلېن ھاۋارى كرد :
 __ ئەو پىاۋە كى يە ؟
 مازى و دىكۇن ئاۋرىيان دايەۋە بىن وىزمر ستاھى لى بوو . سەريان لە سەر دىۋارەكەۋە بەدى
 كرد پىاۋە پىرەكە زۆر تۈرە دىار بوو . نەيتۋانى كۇلېن و دىكۇن بەدى بىكات ، تەنھا مازى .
 قىژاندى : __ چۇن ھاتىتە ناۋ باخچەكەۋە ، تۇكچىكى خراپى ؟
 __ بولبولەكە دەرگاگەي پىشاندام . كۇلېن بە دىكۇنى ووت :
 __ بىم بە بۇ ئەۋى .

'This – this is the door! Push the wheelchair inside quickly, Dickon!' Mary cried.

Inside the garden, Colin looked round and said nothing for some minutes. Everything was green now and there were flowers everywhere. The sun was warm on Colin's thin face. 'Oh,' he cried, 'it's beautiful! I'm going to get well!'

That afternoon, Colin laughed and talked. He began to feel better. Dickon and Mary worked with their spades, and Colin sat under a fruit tree in his wheelchair.

'That's a very old tree over there,' Colin said suddenly.

'Yes,' said Dickon quietly. He did not want to talk about it. Suddenly the robin flew into the garden. 'Look, there's the robin!' Dickon cried.

'Where?' asked Colin. He looked up and saw the little bird. Then he laughed and forgot about the tree.

Mary looked at the robin and thought, 'There's magic in this garden. I know there is. The magic sent the robin. Colin won't think about the tree now.'

'I'm going to come here every day,' Colin said.

'Yes,' said Dickon. 'In a short time, you'll walk and use a spade too.'

'Walk!' said Colin. 'Use a spade! Will I?'

'Yes,' said Dickon. 'You've got legs. You have to make them strong.'

Colin smiled. Mary thought, 'I think Dickon makes magic. He's going to make magic for Colin, and Colin will get better.'

It was nearly evening and the garden was very quiet. Suddenly Colin cried, 'Who's that man?'

Mary and Dickon turned round and there was Ben Weatherstaff. They could see his head over the top of the wall. The old man looked very angry. He could not see Colin and Dickon, only Mary.

'How did you get into the garden, you bad girl?' he shouted.

'The robin showed me the door,' Mary answered.

'Take me there,' Colin said to Dickon.

دېكۇن كورسېه يېڭىكە دارمگەي نزيكتر خستەوۈ لە بىن . كاتىك كەبىن كۈلىنى بىنى دەم،
كرايەوۈ . كۈلېن لى ي پىرسى :

__ مەن دەناسىت ؟ بىن يە ھواشى وەلامى داىەوۈ :

__ بەلى تۈ كۈرى بەرېز (كرافىت) ىت ، چۈن ھاتىتە ئىرە ؟ تۈ پىشت كۈمىت ؟

كۈلېن بەدەنگىكى بەرز ووتى : __ مەن پىشت كۈم نىم ؟ مارى قىزاندى :

__ نە خىر نە و پىشت كۈم نى يە . مەن پىشتى نەوم بىنى و زۆر باشە .

كۈلېن بە دېكۇنى ووت :

__ يارمەتىم بەدە نەمەوتى ھەستم . دېكۇن قۇلى گرت و كۈرەكە لەسەر خۇ ھەستايە

سەرپى . زەعەف دىدەوۈ ، بەلام زۆر درېژ ووتى :

__ ئىستە __ سەيرم بىن ؟ مەن پىشت كۈم ؟

بۇ خولەككە بىن نەيتوانى قەسە بىكات پاشان ووتى :

__ نە خىر ، تۈ پىشت كۈم نىت ، تۈ زۆر زەعەفىت ، بەلام تۈ باشىت .

كۈلېن ھاوارى كرد :

__ وەرە بۇ ئاۋ باخەكە . مارى دەرگاگەي كردەوۈ . بىن لەسەر دىوارەكە دا بەزى . كۈلېن

ووتى : __ دېكۇن مەووت بىچمە سەر نەو دارە .

بەدەستى قۇلى دېكۇنى گرت و لەسەر خۇ چوۈە سەردارەكە . كەبىن لە دەرگاگە ھاتە

ژوورەوۈ كۈلېن ووتى :

__ سەيزەكە ؟ مەن پىشت كۈم ؟

__ نە خىر تۈ پىشت كۈم نىت .

__ كۈي بگرە ؟ __ خچەيە نەينى يە . لاي كەس باسى مەكە . تۈ دەتوانى ھەندى كات

بىيىت و يارمەتىم بەدەيت . __ سوپاست نەكەم . بىن پى كەنى .

14 (جادوۈرەكە لە باخچەكەدا)

كاتىك كە كۈلېن گەرايەوۈ بۇ خانوۈدەكە . دىكتۈرەكەي سەردانى كرد پى ي ووت :

__ ماۋەيەكى زۈرىشە لە دەرەوۈيت .

__ بەلام مەن ھىلاك نىم . مەن ھەست بە باشتر بوون نەكەم و سبەينى بەنيازم ھەموو

بۆرەكە لە دەرەوۈ بىمىنەوۈ .

دىكتۈرەكە نەمەي پى باش نە بوو ، پاشان ژوورەكەي بەجى ھىشت . مارى ووتى :

__ ئوۋ تۈ زۆر لە گەن دىكتۈرەكەتدا باش نىت .

Dickon pushed the wheelchair nearer Ben Weatherstaff. When Ben saw Colin, his mouth fell open.

'Do you know me?' Colin asked him.

'Yes, you're Mr Craven's son,' Ben answered slowly. 'How did you get in here? You're a hunchback!'

'I'm not a hunchback!' Colin said loudly.

'No, he's not!' Mary shouted. 'I saw his back and it's fine.'

'Help me, I want to stand,' Colin said to Dickon. Dickon took Colin's arm, and slowly the boy stood up. He looked thin but very tall. 'Now – look at me, Ben Weatherstaff!' he cried. 'Am I a hunchback?'

For a minute Ben could not speak. Then he said, 'No, you're not a hunchback. You're very thin, but you're fine.'

'Come into the garden,' Colin cried. 'Mary will open the door.'

'Yes, sir,' said Ben, and he climbed down from the wall.

'Dickon!' Colin said, 'I'm going to walk to that tree.' With his hand on Dickon's arm, the boy walked slowly to the tree. When Ben came through the door, Colin cried, 'Look! Am I a hunchback?'

'No, you're not,' the old man said again.

'Listen!' the boy said. 'This garden's a secret. Don't tell anybody about it. You can come sometimes and help.'

'Thank you,' Ben Weatherstaff said, and he smiled.

Chapter 14 The Magic in the Garden

When Colin went back into the house, his doctor visited him.

'You were outside too long,' he said.

'But I'm not tired,' answered Colin. 'I feel better and tomorrow I'm going to stay outside all day.'

The doctor did not look happy about this.

After he left the room, Mary said, 'You aren't very nice to your doctor.'

كۆلۈن بېرى لەمە كىردەمە . ووتى :

__ تۈرپاست دەكەيت . من زۆر بى بەزىم لەگەن خەنگدا . ھەول دىدەم باشتىر بىم .

__ باشە . باخچەكە يارمەتت نەدات . پىنم وايە جادوو لە باخچەكەدايە . تۈ خوشحال دەبىت لەوى و ھىر دەبىت دىسوز بىت .

ئەو بەھارو ھاۋىنە بە راستى جادوو لە باخچەكەدا بو . زۆر زۆر جوان گەشەى دەکرد . گۈلى رەنگاۋ رەنگى تىا بوو ھەروەھا گۈلە باخەكانىش بە ھەموولايەكدا سەرگەرتىبوون . بىن بە كۆلۈنى ووت :

__ داىكت ئەو گۈلانى خۇش دەۋىست .

مىنالەكان ھەموو پۇژىك بە زوۋى دەچوون بۇ باخچەكە . دىكۈن ھەمىشە گىلاندارو باندەكانى دەھىنا و مىنالەكان يارىان لەگەندا دەکردن . كۆلۈن بە ھىزىر تر و دىخۇش تر دەبوو . پۇژىكىان خاكە نازىكى ھەنگىرت و دەستى كىر بۇ كىلان . تەنھا بۇ پىنچ خولەك كارى دەکرد ، بەلام ھەرىكە لە پۇژەكانى تر ماۋىيەكى دىرئىر كارى دەکرد . پاش نىۋەپۇيەك بە ناۋ باخچەكەدا دەگەرا دىكۈن و مارى لە پىشىيەۋە دەپۇشتن و بولبولەكە لەسەر دارىك گۇرانى دەگۈوت .

كۆلۈن ھاۋارى كىرد

__ جادوۋەكە بە ھىزىر تىر دەكات . بە نىياز نىم بە دىكتۈرەكەم نىم ، كاتىك پىي دەنىم

بەراستى بىتوانم بە باشى رابىكەم و كەباۋىك ھاتەۋە دەچم بۇ ژوۋرەكەى ، دەنىم :

__ ئەۋەتا من ، من زۆر باشم و دەبم بە پىاۋىكى دىخۇش و بە ھىزى .

مارى پىي كەنى و ھاۋارى كىرد : __ ناتوانم چاۋپروان بىكەم ؟

تەنھا كىشەيە ! __ ۋو . لەبەر ئەۋەى كۆلۈن ھەمىشە لە دەردەۋە بوو ، ھەمىشە بىرسى بوو . بەمارى گۈت :

__ نىستىا زۆر دەخۇم . خىزمەتكارەكان دىزانن من باشتىر دەبم .

دىكۈن باسى باخچە نەنىنى يەكە و كۆلۈنى بۇ دايكى كىرد . دايكى زۆر خوشحال بوو پىرسىاريكى زۆرى كىرد . دىكۈن باسى كىشەى كۆلۈنى لەگەن خوراكدا بۇ كىرد .

Colin thought about this. 'You're right,' he said. 'I can be very unkind to people. I'll try to be nicer.'

'Good,' said Mary. 'The garden will help you. I think there's magic in the garden. You'll be happy there and you'll learn to be kind.'

That spring and summer there really was magic in the garden. It grew more and more beautiful. There were flowers of all colours and the roses climbed everywhere.

'Your mother loved those flowers,' Ben Wetherstaff told Colin.

The children went to the garden nearly every day. Dickon often brought his animals and birds, and the children played with them. Colin grew stronger and happier. One day he took a spade and he started to dig. He only worked for five minutes. But each day he worked for a longer time. One afternoon he walked round the garden. Dickon and Mary walked next to him and the robin sang in a tree.

'The magic is making me strong!' Colin cried. 'I'm not going to tell the doctor,' he said. 'I'll only tell him when I can run really well. And when my father comes home, I'll walk into his room. I'll say, "Here I am. I'm very well and I'm going to be a strong, happy man."'

Mary laughed. 'I can't wait!' she cried.

There was only one problem. Because Colin was often outside, he was always hungry.

'I'm eating more now,' he told Mary. 'The servants will know I'm getting better.'

Dickon told his mother about the secret garden and Colin. She was very interested and asked a lot of questions. He told her about Colin's problem with food.

خاتوو ساومری پیکه نی ووتی :

__ بیرۆکه یه کم ههیه ، کۆلین و ماری دهتوانن پاره م بدهنی ، نه و کات خواردنت دهمه منی بو
نه وان . بیرۆکه یه کی سه رسوور هینه ربوو . پوژانی تر دیکۆن به سه موون و کیک و شیرموه
دههات خواردنه که باش بو هه موویان ده خوارد . دوا ئه وه کۆلین نه یدمو بیست خواردن زور
بخوات نه خاتوو مکه . دکتوره که ی نه ی دهتوانی تی بگات له وده به خاتوو میله ئوکی گووت :
__ سهیره ، کوپه که خواردن ناخوات ، به لام قه له وتر ده بی ! پاشان به کۆلینی ووت :
__ تر زو : به هیز تر دیاریت . باوکت زور خوشحال ده بی کاتیک که گوینی له مه بیت .
__ نا ، پی ی مه ئی ! جاریکی تر نه خوش ده که ومه وه ! دست به جی دکتوره که ووتی :
__ زور چاکه نیمه پی نالین .

کاتیک که به جی ی هینشت ، کۆلین سهیری وینه که ی دایکی کرد . به ماری ووت :
__ بيشتر هه رگیز نه م دمو بیست سهیری وینه که ی بکه م ، به لام نیستا چه ز ده که م ،
وابزانم دهیه ویت من دلخوش بم . ماری سهیری وینه که ی کرد و ووتی :
__ به ئی وابزانم دهیه ویت دلخوش بیت .
به بیانیه کیان هه رسی مناله که و بین له باخچه نهینی یه که دا بوون . له ناکاو دمرگاکه
کرایه وه . ژنیکی . خوش له وی وه ستابوو پیکه نی بو مناله کان . کۆلین ووتی :
__ نه وه کی یه ؟ دیکۆن به سه ر چیمه نه که دا رای کرد و هاواری کرد :
__ نه وه دایه یه ! تو ویستت چاوت پی بکه ویت ، له بهر نه وه باسی باخچه نهینی یه که م
بو کرد . کۆلین چوو ده لای خاتوو ساومری ووتی :
__ چونیت خاتوو ساومری ؟
چاوه کانی کۆلین : گه وه بوون له روو خساریدا .
__ نه وه کوپی نازیر :

__ تو بیت وایه باوکه منی خوش بویت ؟ من نیستا به هیز ترو باشترم ، به لام بهنگه منی
خوش نه ویت .

__ بی کومان . رووی کرده ماری و پی ی ووت :

__ تو کچیکی جوانیت ماری .

ماری پیکه نی مناله کان خاتوو ساومریان به ناو باخچه که دا گیرا . کۆلین و ماری دایکی
دیکۆنیان نه ده مناسی ، به لام خوشیان دمو بیست . خواردنی پی بوو .

Mrs Sowerby laughed. 'I've got an idea,' she said. 'Colin and Mary can give me money. Then I'll give you food for them.'

It was a wonderful idea. Each day Dickon came with bread, cake and milk. The food was good and they all ate it. After that, Colin did not want to eat much in the house.

His doctor could not understand it. 'It's strange,' he said to Mrs Medlock. 'The boy isn't eating, but he's getting fatter!'

'You're looking much stronger', he said to Colin. 'Your father will be very happy when he hears about this,' said the doctor.

'No, don't tell him!' cried Colin. 'I'll get ill again!'

'All right,' said the doctor quickly. 'We won't tell him.'

When he left, Colin looked at the picture of his mother.

'I never wanted to look at her picture before,' he told Mary. 'But now I like it. I think she wants me to be happy.'

Mary looked at the picture. 'Yes, I think she does.'

The three children and Ben were in the secret garden one morning, when suddenly the door opened. A woman with a very kind face stood there. She smiled at the children.

'Who is it?' Colin cried.

Dickon ran across the grass.

'It's mother!' he shouted. 'You wanted to meet her, so I told her about the secret garden.'

Colin went to Mrs Sowerby. 'Hello, Mrs Sowerby,' he said. His eyes were very big in his face.

'Oh, dear boy!' Mrs Sowerby said.

'Do you think my father will like me?' Colin asked her. 'I'm strong and well now, but perhaps he won't like me.'

'Of course he will,' Mrs Sowerby answered. She turned to Mary. 'You're a pretty girl, Mary,' she said. Mary laughed.

The children took Mrs Sowerby round the garden. Colin and Mary did not know Dickon's mother, but they loved her. She had

له ژیر دارمکاندا دانیشتن و خواردیان . منانهکان باسی جادوومکه یان بو کرد له ناو
باخچه که دا .

__ بئ گومان لیره جادووی لینه ، به لام ناوینکی جیاوازم پی به بو نه مه . بومن ، نهو میه
گیا و دار و گونه کانن . شته سهوزمکان __ ژیا نه !

له کوتایی به یانی یه کی خوشدا . کولین به هیمنی یه وه ووتی ؛

__ تو بیت وایه که ی باو کم دهگه زیته وه بو مانه وه ، خاتوو ساومرپی ؟
پنم وانیه زور بخایه نیت ، کولین .

کولین به چاوینکی پر خوشه وویستی یه وه سهیری کرد پنی ووت ؛
__ دهز دهکم تو بیت به دایکی من .

خاتوو ساومرپی له باوهشی کرد و ووتی ؛

__ دایکت لیریه . من دزمانم و باوکت دهگه زیته وه بولات .

15 (له باخچه که دا)

کاتیک که تو بیر له دلتهنگی یان شته بئ یه زهیه پی یه کان دهکاته وه ، بو تو خرا په .

له هندستان ماری خه لکی خوش نه دویست __ هیچ شتیکی خوش نه دویست ! بویه

نه خوش و بیتاف بوو . پاشان هات بو (یورك شیر) . له وی بیر له باخچه نهینی

یه کان و بوبولوله که و دیکون و زه لکاوه که دهکردموه . نیستا کچینکی جوان بوو . بو خوش
تر و دل خوش تر بوو .

کولین به هه مان شیوه بوو . پینش له وی چاوی به ماری بکه ویت ، ته نها بیر له پشتی
دهکردموه .

به لام نیستا بـ ناوړی نوئ کانی و باخچه نهینی یه که دهکاته وه ، هه روه ها بیر له
شته خوشه کان دهکاته وه . بویه که سینکی دلخوش بوو .

باوکی کولین (نارچیبالد گرافیت) به دیزایی به هار و هاوین له مان نه بوو . سهردانی
جوانترین شوننی کرد له نه وروو پا . هیچ کاتیک یارمه تی نه دا . ته نها بیر له ژنه
مردوه که ی دهکردموه .

بوژیکیان له دهشته کانی نووسترالیا بوو . هیلاک بوو و له سهر چیمه نه که دانیشت . له

هه موو لایه کیه وه گوئی لی بوو و زور هیمن و بی دهنگ بوو . بو ماو میه کی زور دریز له

گونه کان راما هه موو شته کان هیمن ترو هیمن تر بوو . بیر کردموه ؛

__ شتیکم به سهردیت . چی یه ؟ ههست نه که م __ ههست نه که م جاریکی تر دلخوشم !

food. They sat down under the trees and ate. The children told her about the magic in the garden.

‘Of course there’s magic here,’ said Mrs Sowerby. ‘But I have a different name for it. For me, it’s plants and trees and flowers. It’s green things – it’s life!’

At the end of a happy morning, Colin said quietly, ‘When do you think my father will come home, Mrs Sowerby?’

‘I don’t think it will be long, Colin,’ she answered.

Colin looked at her with love in his eyes. ‘I’d like you to be my mother,’ he said.

Mrs Sowerby took him in her arms. ‘Your mother’s here. I know she is,’ she said. ‘And your father will come back to you.’

Chapter 15 In the Garden

When you think sad or unkind things, it is bad for you. In India, Mary did not like people – she did not like anything! So she was ill and cross. Then she came to Yorkshire. There she thought about secret gardens and robins, about Dickon and the moor. She was a pretty child now, and she was nicer and happier.

It was the same with Colin. Before he met Mary, he thought only about his back. But now he thought about his new friends and the secret garden. He thought about happy things and so he was a happy person.

Colin’s father, Archibald Craven, was away all spring and summer. He visited the most beautiful places in Europe. Nothing helped him. He thought only of his dead wife.

One day, he was in the Austrian mountains. He was tired and he sat down on the grass. There were blue flowers everywhere and it was very quiet. He looked at the flowers for a long, long time. Everything got quieter and quieter. ‘Something is happening to me,’ he thought. ‘What is it? I feel – I feel happy again!’

نەو شەوہ بۇ ماوەیەکی درێژ نووست لە خەویدا گوێ ی لە دەنگی ژنە مردووە کە ی بوو

دەیکووت : _ ئارچی ، ئارچی !

_ لە کوێی ئازیزەکەم ؟

کە بە یانی لە خەو هەستا ، بوژیکێ جوان بوو بیری دەکردووە

_ لە باخچەکەدا . دەیکووت ((لە باخچەکەدا)) بەلام من کلیلەکەم فرێدا !

خزمەتکارێک هات نامەییەکی پێ بوو لە (سۆزان ساومرێ) یەوہ هاتبوو نوسیوی :

_ تکایە وەرموہ بۆ مائەوہ بەرێز کرافیت . زۆر گرنگە خیزانەکەت جەزەدەکات تۆ

نەگەریتەوہ بۆ مائەوہ . بەرێز کرافیت بە ووریایی یەوہ نامەکە ی خویندوہ .

_ ددگەریمەوہ نەمڕۆ ئیزە بە جی دێلم .

لە گەشتەکە دا بەرمو یۆرک شیر بیری لە کوێن دەکردوہ :

_ من باوکیکی خراپم . کۆرەکەم دەسال دەبێت ، بەلام دەرنگییشە ؟ نەتوانم یارمەتی

بەدەم ؟ کاتێک کە گەیشتە مائەوہ خاتوو میدلۆک هات بۆ بینینی . یەکەم پرسیار نەوہ

بوو : _ کوێن چۆنە ؟

بە هیواشی خاتوو میدلۆک وەلامی دایەوہ :

_ نەو ((نەو جە 'رازە ')) . زۆر سەیرە . قەنەو ترە ، بەلام خواردن زۆر ناخوات . بە

کۆرسێەکە ی هەموو بوژیک دەچیتە دەرەوہ بۆ ناو باخچەکان . خاتوو ماری وکۆرەکە ی

سۆزان ساومرێ دەییەن .

_ ئیستە لە کوێ یە ؟

_ گەرەم لە باخچەکەدا یە . نەو هەمیشە لە باخچەکە دایە . خاتوو میدلۆک ژوورەکە ی

بە جی هیشت و ' ' : کرافیت جاریکی تر و جاریکی تر ووشەکانی دووبارە کردوہ :

_ لە باخچە کە . : چووہ دەرەوہ بۆ ناو باخچەکان و لەسەرخۆ بە ناویاندا پیاسە ی کرد .

بیری کردوہ :

_ کلیلەکە لە کوێ یە . من فریم داوہ . نەتوانم دەرگاکی بەدۆزمەوہ ، بەلام دەتوانم

کلیلەکان بەدۆزمەوہ ؟ چووہ لای دیواری باخچە نەینی یەکەو دەرگاکی دۆزیەوہ . پاشان

وەستاو گوێ ی گرت توانی گوێ ی لە دەنگە دەنگ بیت لە ناو باخچە کەدا ! بەلام بۆچی ؟

کەس چووہتە ناو نەم باخچەییەوہ ! لە ناکاو دەرگاکی کرایەوہ و کۆرێک و کچیک رایان

کردە دەرەوہ . کۆرەکە زۆر بە خیرایی رای دەکرد بەرێز کرافیتی بەدی نەکرد و رای کردە

ژێر بانێ یەوہ .

That night, he slept for a long time. In his sleep, he heard his dead wife's voice. 'Archie, Archie!' she said.

'Where are you, my dear?' he asked.

'In the garden,' she answered, 'in the garden.'

When he woke the next morning, it was a beautiful day. 'In the garden,' he thought. 'She said, "In the garden." But I threw away the key!'

A servant came in with a letter. It was from Susan Sowerby. She wrote: 'Please come home, Mr Craven. It's very important. Your wife would like you to come home.'

Mr Craven read the letter carefully. 'I will go back,' he thought. 'I'll leave today.'

On the journey back to Yorkshire, he thought about Colin. 'I'm a bad father,' he thought. 'My son is ten years old. But is it too late? Can I help him?'

When he arrived at the house, Mrs Medlock came to see him. His first question was, 'How's Colin?'

'He's . . . he's different,' Mrs Medlock answered slowly. 'It's very strange. He's fatter, but he doesn't eat much. He goes out into the gardens every day in his chair. Miss Mary and Susan Sowerby's boy take him.'

'Where is he now?' Mr Craven asked.

'In the garden, sir. He's always in the garden.'

Mrs Medlock left the room and Mr Craven repeated the words again and again: 'In the garden!'

He went out into the gardens and walked slowly through them. 'Where's the key?' he thought. 'I threw it away. I can find the door, but can I find the key?'

He came to the secret garden wall and found the door. Then he stopped and listened. He could hear voices inside the garden! But why? Nobody went into this garden!

Suddenly the door opened and a boy and a girl ran out. The boy ran out very fast. He didn't see Mr Craven, and he ran into

به‌رېز کرافیت سه‌یری کرد . کورېکی بالا به‌رزو قترې ږه‌ش و چاودمکانی گه‌وره و خو له مینشی بوون _ کئ _ چی _ کئ؟ کورکه ووتی ؛
_ باوکه من کولینم .

بو خو له کیڼک باوکی نه‌یتوانی قسه بکات . پاشان به‌هیمنی یه‌وه ووتی ؛
_ له باخچه‌که‌دا ، له باخچه‌که‌دا ! خیرا کولین ووتی ؛

_ به‌لئ من باشترم به‌هوی باخچه‌که‌وه و هه‌روه‌ها به‌هوی ماری و دیکون و جادووه‌که‌وه .
که‌س نازانئ من باشترم . دمه‌وینت تو یه‌که‌م که‌س بیت بزانت . جاریکی تر به‌رېز
کرافیت نه‌یتوانیه‌وه قسه بکات . کورکه‌ی دنخوش و باش بوو ! نه‌مه باشترین شت بوو له
جیهاندا ! کولین هاواری کرد ؛

_ من باشم و دژیم ، باوکه !
به‌رېز کرافیتوئی کورکه‌ی گرت و پی ووت ؛
_ بمبه بو ناو باخچه‌که .

کولین بردی بو ناوی . نیستا پایز بوو . هه‌موو لایه‌که‌وه گوته پایزیه‌کائی لی بوو .
گوته باخه‌کان به‌سر داره‌کاندا سه‌رکه‌وتیوون هه‌روه‌ها به‌سر دیواره‌کاندا . به‌رېز
کرافیت هاواری ؛

_ جوانه ! به‌لام بوچی ؟ منپیش ده‌سال له‌مه‌ویه‌ر باخچه‌که‌م داخست . بوچی شته‌کان له
ناو نه‌چوون ؟

له‌سر چیمه‌نه‌که دانیشتن و کولین باسی چیروکی باخچه نه‌ینیه‌که‌ی بوکرد . باسی
بولبوله‌که‌و بین و گیانداره‌کان و جادووه‌که‌ی بو کرد پاشان ووتی ؛
_ نامه‌وینت له ، ' تر بیت به‌نه‌ینی . من هه‌رگیز جاریکی تر ناچمه‌وه ناو نه‌و کورسیه
پنچکه‌داره له‌گه‌س تودا ده‌گه‌رنیمه‌وه بو مائه‌وه ، باوکه .

وای کرد . بین ویزمرستاف له په‌نجه‌ریه‌که‌دا بوو بانگی خزمه‌تکاره‌کائی تری کرد ووتی ؛
_ سه‌یرکه‌ن ! نه‌وه کئ یه به‌چیمه‌نه‌که‌دا دیت ؟

خزمه‌تکاره‌ بو لای په‌نجه‌ره‌کان رایان کرد . خاتوو میدلوك دستې ږاوه‌شاند هاواری
کرد ؛

_ نوو ! مه‌حانه ! کورېکی بالا به‌رزی به‌هیز به‌چیمه‌نه‌که‌دا هات زمرده‌خنه یه‌ک به
بوخساریه‌وه بوو نه‌وه کولین کرافیت بوو !

کوټایی

his arms. Mr Craven looked at him. He was a tall boy with dark hair and big, grey eyes.

'Who – what – who?' cried Mr Craven.

'Father, I'm Colin,' the boy said.

For a minute his father could not speak. Then he said quietly, 'In the garden, in the garden!'

'Yes,' Colin said quickly. 'I'm better because of the garden. And because of Mary and Dickon and the magic. Nobody knows I'm better. I wanted you to know first.'

Again, Mr Craven could not speak. His son was happy and well! This was the best thing in the world!

'I'm well and I'm going to live, father!' Colin cried.

Mr Craven took his son's arm. 'Take me into the garden,' he said.

So Colin took him in. It was autumn now, and there were autumn colours everywhere. Roses climbed over the trees and the walls.

'It's beautiful!' cried Mr Craven. 'But why? I shut the garden ten years ago. Why isn't everything dead?'

They sat down on the grass, and Colin told his father the story of the secret garden. He told him about the robin, Ben Weatherstaff, the animals and the magic. Then he said, 'I don't want it to be a secret any more. I'm never going to get into that chair again. I'll walk back to the house with you, father.'

And he did. Ben Weatherstaff was at a window and he called the other servants. 'Look!' he said. 'Who do you think is coming across the grass?'

The servants ran to the windows. Mrs Medlock threw up her hands. 'Oh!' she cried. 'It's not possible!'

A tall, strong boy came across the grass. There was a happy smile on his face. It was Colin Craven!